

MASTERPLAN

UL. WROCŁAWSKA 52
55-040 BIELANY WROCŁAWSKIE
PRACOWNIA@MASTER-PLAN.PL
TEL: +48 601 174 878
FAX: +48 71 750 61 86
NIP: 6391968558, REGON: 362935724

INWESTOR:
URZĄD MIASTA I GMINY KOŃSKIE
UL. PARTYZANTÓW 1
26-200 KOŃSKIE

TEMAT:

**MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO FRAGMENTU
TERENU MIASTA KOŃSKIE W REJONIE ULICY BROWARNEJ ORAZ CZĘŚCI
SOŁECTWA POMYKÓW.**

ZAKRES:

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DATA:

1 SIERPNI 2017 R.

SPIS TREŚCI

WPROWADZENIE	3
1.1. CEL, ZAKRES PROGNOZY, POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI	3
1.2. METODY ZASTOSOWANE PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY	4
1.3. USTALENIA I GŁÓWNE CELE PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	5
2. CHARAKTERYSTYKA ŚRODOWISKA	7
2.1. POŁOŻENIE FIZYCZNO-GEOGRAFICZNE	7
2.2. BUDOWA GEOLOGICZNA	7
2.3. WODY POWIERZCHNIOWE	7
2.4. WODY PODZIEMNE	8
2.5. KLIMAT	8
2.6. GLEBY	9
2.7. ZASOBY LEŚNE	10
2.8. ZASOBY NATURALNE	10
2.9. ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE	10
2.10. OBSZARY CHRONIONE NA PODSTAWIE USTAWY Z 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY	12
2.11. KRAJOBRAZ	13
2.12. ZABYTKI I OBIEKTY O WARTOŚCIACH KULTUROWYCH	15
3. STAN ŚRODOWISKA	16
3.1. WODY POWIERZCHNIOWE	16
3.2. WODY PODZIEMNE	16
3.3. POWIETRZE ATMOSFERYCZNE	17
3.4. KLIMAT AKUSTYCZNY	18
3.5. PROMIENIOWANIE ELEKTROMAGNETYCZNE	18
4. OCENA POTENCJALNYCH ZMIAN STANU ŚRODOWISKA PRZY BRAKU REALIZACJI USTALEŃ PLANU	18
5. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004R. O OCHRONIE PRZYRODY	19
6. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM	19
7. SKUTKI DLA ŚRODOWISKA WYNIKAJĄCE Z REALIZACJI USTALEŃ PLANU	21
7.1. PRZYJĘTE ZAŁOŻENIA	21
7.2. PROGNOZA SKUTKÓW WPŁYWU USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE	22
8. ANALIZA I OCENA WPŁYWU NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA WE WZAJEMNYM POWIĄZANIU	24
8.1. WPŁYW NA GLEBY I POWIERZCHNIĘ ZIEMI	24
8.2. WPŁYW NA WODY POWIERZCHNIOWE I PODZIEMNE	25
8.3. WPŁYW NA POWIETRZE ATMOSFERYCZNE	25
8.4. WPŁYW NA KLIMAT AKUSTYCZNY	25
8.5. WPŁYW NA RÓŻNORODNOŚĆ BIOLOGICZNA, ŚWIAT ROŚLINNY I ZWIERZĘCY	26
8.6. WPŁYW NA KLIMAT LOKALNY	26
8.7. WPŁYW NA KRAJOBRAZ, ZABYTKI I ZASOBY NATURALNE	26
8.8. WPŁYW NA ZDROWIE LUDZI	27

<u>9. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZA NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO</u>	<u>27</u>
<u>10. MOŻLIWOŚCI ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH</u>	<u>30</u>
<u>11. PRZEWIDYWANE MOŻLIWOŚCI TRANSGRANICZNEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO</u>	<u>30</u>
<u>12. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA</u>	<u>31</u>
<u>13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM</u>	<u>32</u>
<u>14. ZAŁĄCZNIKI</u>	<u>34</u>

WPROWADZENIE

1.1. CEL, ZAKRES PROGNOZY, POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI

Prognoza oddziaływania na środowisko jest opracowaniem sporządzanym w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Art. 46 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa o ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 353 z późn. zm.) zwanej dalej ustawą o udostępnianiu informacji, określa jakie dokumenty wymagają przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Natomiast z art. 51 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji wynika, że wymóg wykonania prognozy oddziaływania na środowisko dotyczy między innymi miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (lub jego zmiany). Opracowując zatem miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego (mpzp) należy przeprowadzić postępowanie w tym zakresie i sporządzić prognozę oddziaływania na środowisko chyba, że zachodzą przesłanki określone w ustawie odstępiania od przeprowadzenia oceny (art. 48 ustawy o udostępnianiu informacji). Organ sporządzający projekt planu uznał jednak, że nie zachodzą powody odstępiania od oceny i zlecił opracowanie prognozy oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z art. 51 ust. 2 ustawy prognoza oddziaływania na środowisko:

1) zawiera:

- a) ustalenia i główne cele projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz jego powiązania z innymi dokumentami,
- b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- c) informacje na temat przewidywanych możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko,
- d) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego planu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym;

2) określa, analizuje i ocenia:

- a) istniejący stan środowiska,
- b) potencjalne zmiany stanu środowiska przy braku realizacji postanowień projektowanego dokumentu,
- c) przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko przy realizacji postanowień projektowanego dokumentu,
- d) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu,
- e) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby, w jakich te cele zostały uwzględnione;

3) przedstawia:

- a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko,
- b) możliwości rozwiązań alternatywnych w odniesieniu do obszarów chronionych na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Prognozę oddziaływania na środowisko wykonano w celu oceny skutków wpływu na środowisko sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej w Końskich Nr XXI/204/2016 z dnia 14 kwietnia 2016 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu terenu miasta Końskie w rejonie ulicy Browarnej oraz części sołectwa Pomyków.

Obszar opracowania o powierzchni 37,2593 ha zlokalizowany jest przy południowo-wschodniej granicy administracyjnej miasta Końskie w rejonie ul. Browarnej. Granice terenów objętych sporządzeniem mpzp określa rysunek prognozy oraz załącznik graficzny do uchwały (rysunek planu w skali 1:1000).

Zakres i stopień szczegółowości niniejszej prognozy został również uzgodniony z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Końskich pismem znak SE.V-4411/11/16 z dnia 1 czerwca 2016 r. oraz z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Kielcach pismem znak WPN-II.411.1.25.2016.DZ z dnia 20 czerwca 2016 r.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu terenu miasta Końskie w rejonie ulicy Browarnej oraz części sołectwa Pomyków powiązany jest z następującymi dokumentami:

- 1) Planem Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego uchwalonego przez Sejmik Województwa Świętokrzyskiego Uchwałą Nr XLVII/833/14 z dnia 22 września 2014 r.;
- 2) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Końskie” uchwalonego Uchwałą Nr XXXVI/348/2017 Rady Miejskiej w Końskich z dnia 29 czerwca 2017 r.;
- 3) Miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego obejmującego fragment terenu miasta Końskie w granicach ulic: Źródlanej, Folwarcznej i Browarnej uchwalonym przez Radę Miejską w Końskich Uchwałą Nr XXXIII/348/2013 z dnia 30 października 2013 r.;
- 4) Opracowaniem ekofizjograficznym dla fragmentu terenu miasta Końskie w rejonie ulicy Browarnej oraz części sołectwa Pomyków, MASTERPLAN, Bielany Wrocławskie, lipiec 2016 r.

1.2. METODY ZASTOSOWANE PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Metoda przyjęta przy sporządzaniu prognozy składa się z następujących elementów:

- 1) etapu wstępnego obejmującego rozpoznanie stanu środowiska przyrodniczego;
- 2) analizy planowanych celów i kierunków w zakresie zagospodarowania przestrzennego terenu;
- 3) identyfikacji, określenia i oceny wpływu realizacji ustaleń planu na środowisko (przedstawiono w sposób opisowy);
- 4) sformułowania lub korekty zaproponowanych rozwiązań zapobiegających, minimalizujących/ograniczających wpływ skutków ustaleń planu na środowisko.

W celu rozpoznania stanu środowiska wykorzystane zostały różnorodne materiały źródłowe, w tym dokumenty planistyczne i opracowania ekofizjograficzne oraz literatura:

1) wykorzystane informacje:

- Ministerstwa Środowiska (www.mos.gov.pl),
- Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska (www.gdos.gov.pl),
- Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Kielcach (www.kielce.pios.gov.pl),
- Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Kielcach (www.kielce.rdos.gov.pl),
- Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie (www.kzgw.gov.pl),
- Państwowego Instytutu Geologicznego w Warszawie (<http://www.pgi.gov.pl>),
- Państwowej Służby Hydrologicznej w Warszawie (<http://www.psh.gov.pl>),
- Głównego Urzędu Statystycznego (www.gus.pl);
- Bank Danych o Lasach (www.bdl.lasy.gov.pl);

2) wykorzystane materiały i literatura:

- Analiza możliwości występowania i zagospodarowania wód termalnych w gminie Końskie w ramach realizacji projektu pn. „Świętokrzysko – Podkarpacki klaster energetyczny - kontynuacja”. Przedsiębiorstwo Geologiczne Polgeol S.A.. Warszawa, luty 2015 r.;
- Chmielewski T. J. 2012. Systemy krajobrazowe. Struktura-Funkcjonowanie-Planowanie. PWN Warszawa;
- Kłonowski M., Wojtkowiak A., Mapa hydrogeologiczna Polski w skali 1:50000, PIG, Warszawa 2000 r.;
- Kondracki J., „Geografia regionalna Polski” PWN, Warszawa 1998;
- Matuszkiewicz J. M. 2008. Zespoły leśne Polski, Warszawa 2008;
- Matuszkiewicz J. M. 2008. Regionalizacja geobotaniczna Polski, Warszawa 2008;
- Matuszkiewicz W. Przewodnik do oznaczania zbiorowisk roślinnych Polski, Warszawa 2008;

- Ocena jakości powietrza w województwie świętokrzyskim w roku 2014. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Kielcach. Kielce kwiecień 2015 r.;
- Ocena jakości powietrza w województwie świętokrzyskim w roku 2015. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Kielcach. Kielce kwiecień 2016 r.;
- Program Ograniczenia Niskiej Emisji dla miasta Końskie (<http://www.umkonskie.sisco.pl/>);
- Program Ochrony Środowiska dla Miasta i Gminy Końskie na lata 2013-2016 z perspektywą do roku 2020, EKOSTANDARD Pracownia Analiz Środowiskowych, Końskie, 2013 r.;
- Strategia Rozwoju Miasta i Gminy Końskie na lata 2014-2022. Uchwała Nr XLII/436/2014 Rady Miejskiej w Końskich z dnia 25 września 2014 r.;
- „Wstępna ocena ryzyka powodziowego – projekt”, Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej w Warszawie 2011;
- Zasady gospodarki odpadami w Gminie Końskie (<http://www.umkonskie.sisco.pl/>);
- Informacje udostępnione przez Urząd Miasta i Gminy Końskie.

Zgodność projektowanych rozwiązań planistycznych z uwarunkowaniami przyrodniczymi oceniono na podstawie dostępnych opracowań ekofizjograficznych, w tym opracowania ekofizjograficznego sporządzanego na potrzeby miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu terenu miasta Końskie w rejonie ulicy Browarnej oraz części sołectwa Pomyków, w których określone zostały uwarunkowania środowiskowe i przyrodnicze oraz dokonano oceny przydatności środowiska dla rozwoju określonych form zagospodarowania.

Główną częścią niniejszego opracowania jest identyfikacja i ocena wpływu na środowisko projektowanego zagospodarowania terenu. Przy opracowywaniu projektowanego dokumentu oraz prognozy kierowano się celami i zasadami ochrony środowiska sformułowanymi w przepisach krajowych i wspólnotowych oraz dokumentach strategicznych, a jednym z głównych założeń było dążenie do tego, aby realizacja ustaleń planu w jak najmniejszym stopniu oddziaływała na środowisko przyrodnicze i ludzi (zasady zapobiegania i przezorności). W celu złagodzenia negatywnych skutków dla środowiska, w projektowanym dokumencie określone zostały odpowiednie rozwiązania, ujęte między innymi w ustaleniach dotyczących zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Niniejsza prognoza dokonuje oceny prognozowanych oddziaływań oraz rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie. Przy sporządzeniu prognozy kierowano się wymogami określonymi w art. 51 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji.

1.3. USTALENIA I GŁÓWNE CELE PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Na terenie obszaru opracowania obowiązują:

- 1) miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obejmujący fragment terenu miasta Końskie w granicach ulic: Źródlanej, Folwarcznej i Browarnej uchwalony przez Radę Miejską w Końskich Uchwałą Nr XXXIII/348/2013 z dnia 30 października 2013 r. (Dz. Urz. Woj. Św. poz. 4028 z dnia 6 grudnia 2013 r. – ma rozstrzygnięcie nadzorcze nr IN-III.4130.13.2013 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 2 grudnia 2013 r.);
- 2) studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Końskie” uchwalonego Uchwałą Nr XXXVI/348/2017 Rady Miejskiej w Końskich z dnia 29 czerwca 2017 r).

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie może naruszać ustaleń, które zostały określone w obowiązującym studium.

Do podstawowych przeznaczeń terenów ustalonych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zalicza się:

- 1) MN – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- 2) MN-U – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej;

- 3) U – teren zabudowy usługowej;
- 4) Ukr – teren zabudowy usług kultu religijnego;
- 5) P-U – teren obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz zabudowy usługowej;
- 6) R – teren rolniczy;
- 7) ZL – teren lasu;
- 8) ZD – teren ogrodów działkowych;
- 9) ZC – teren cmentarza;
- 10) ZNU – teren zieleni nieurządzonej;
- 11) KSp – teren parkingów powierzchniowych;
- 12) KSp/U – teren parkingów powierzchniowych z towarzyszącą zabudową usługową;
- 13) KDZ – teren dróg publicznych klasy zbiorczej;
- 14) KDD – teren dróg publicznych klasy dojazdowej;
- 15) KDW – teren dróg wewnętrznych;
- 16) KPJ – teren komunikacji pieszo-jezdnej.

Podstawowym celem sporządzenia planu była odpowiedź na zapotrzebowanie gminy w zakresie rozbudowy istniejącego cmentarza oraz usankcjonowanie obecnego stanu zainwestowania zmienionego wydanymi już decyzjami o pozwoleniu na budowę.

Ustalone w projekcie planu nowe tereny mieszkaniowe, mieszkaniowo-usługowe, usługowe i produkcyjno-usługowe zlokalizowane są wokół głównych dróg publicznych przechodzących przez obszar opracowania. Zgodnie z założeniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego przyszłe zabudowania będą miały charakter budynków wolno stojących, bliźniaczych lub szeregowych. Zabudowa mieszkalno-usługowa, usługowa i produkcyjno-usługowa wprowadzona została bezpośrednio przy drodze zbiorczej (ul. Browarna), na południe od terenów obecnego i projektowanego cmentarza.

W celu ochrony występujących przy zachodniej granicy mpzp (pomiędzy ulicami Browarną i Izabelowską) użytków leśnych, wskazano tereny lasów oznaczone symbolem ZL, na których obowiązuje zakaz lokalizacji zabudowy. Natomiast w celu ochrony gruntów ornych i pastwisk trwałych klasy bonitacyjnej od IIIb do VI wyznaczono tereny rolne gdzie również obowiązuje zakaz lokalizacji zabudowy.

Projekt planu nie zakłada powstania nowych dróg wyższych klas jak KDZ (droga publiczna klasy zbiorczej). Nowe drogi zaplanowano jako drogi dojazdowej. W zdecydowanej większości drogi te mają stanowić obsługę zabudowy. Dodatkowo system dróg publicznych wspomagany będzie przez zaplanowane drogi wewnętrzne (KDW) i tereny komunikacji pieszo-jezdnej (KPJ).

W projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu terenu miasta Końskie w rejonie ulicy Browarnej oraz części sołectwa Pomyków uwzględniono również:

- 1) jako obowiązujące ustalenie planu:
 - a) granicę obszaru objętego planem,
 - b) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania,
 - c) nieprzekraczalne linie zabudowy,
 - d) granicę strefy ochrony archeologicznej biernej,
 - e) granicę strefy ograniczonego użytkowania od cmentarza – 50m,
 - f) granicę strefy technicznej wyznaczonej wzdłuż napowietrznej linii elektroenergetycznej średniego napięcia,
 - g) wymiarowanie [m];
- 2) jako oznaczenia graficzne stanowiące informację i uwzględniające przepisy odrębne:
 - a) granicę administracyjną miasta Końskie,
 - b) granicę Konecko-Lopuszniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu,
 - c) granicę obszaru wpisanego do rejestru zabytków (nr A 486/1 – A 486/3 z 10.03.200 r.),
 - d) granicę Parku Kulturowego Miasta Końskie,

- e) stanowisko archeologiczne,
- f) CAŁY OBSZAR MPZP – Lokalny Zbiornik Wód Podziemnych „Końskie”,
- g) granicę terenu zamkniętego PKP,
- h) napowietrzną linię elektroenergetyczną średniego napięcia,
- i) sieć wodociagową,
- j) sieć kanalizacyjną – sanitarną,
- k) sieć telekomunikacyjną.

2. CHARAKTERYSTYKA ŚRODOWISKA

2.1. POŁOŻENIE FIZYCZNO-GEOGRAFICZNE

Teren opracowania obejmuje fragment terenu miasta Końskie w rejonie ulicy Browarnej oraz części sołectwa Pomyków o powierzchni 37,2593 ha. Miasto i gmina Końskie leżą w powiecie koneckim, w województwie świętokrzyskim.

Według podziału fizyczno-geograficznego J. Kondrackiego obszar miasta i gminy Końskie znajduje się w prowincji Wyżyn Polskich (34), w podprowincji Wyżyny Małopolskiej (342) na pograniczu dwóch makroregionów: Wyżyny Kieleckiej (342.3) i Wyżyny Przedborskiej (342.1). Wyżynę Kielecką reprezentuje mezoregion Garbu Gielniowskiego (342.32) i Płaskowyżu Suchedniowskiego (342.31), zaś Wyżynę Przedborską – mezoregion Wzgórz Opoczyńskich (342.12).

Najwyższe wzniesienie na obszarze gminy znajduje się na wschód od Końskich (314 m n.p.m.), na Garbie Gielniowskim. Teren opada w kierunku północno-zachodnim badanej gminy. Natomiast najniżej położony jest obszar zalewowy rzeki Węglanki w odcinku ujściowym do jej prawobrzeżnych, zmeliorowanych cieków (200,9 m n.p.m.). Stąd wysokość względna gminy Końskie maksymalnie osiąga 114,9 m.

2.2. BUDOWA GEOLOGICZNA

Wzgórza Opoczyńskie to struktura mezozoiczna (zbudowana głównie z utworów jury dolnej i środkowej), przykryta osadami czwartorzędowymi o dość zróżnicowanej miąższości. Osady czwartorzędowe związane są głównie ze zlodowaceniem środkowo i północno –polskim, ale także z osadami holoceniowymi. Na obszarze miasta największe rozprzestrzenienie mają gliny zwałowe i piaski wodnolodowcowe. Gliny zwałowe są barwy ciemno szarej lub ciemno brązowej, niekiedy silnie wapniste z dużą zawartością głazów pochodzenia północnego. Piaski i żwiry wodnolodowcowe są efektem akumulacji sandrowej i tworzenia się tarasów kemowych. Tworzą formy równin akumulacyjno – denudacyjnych, a w przypadku glin zwało-wych falistych równin moreny dennej. Ponadto na terenie miasta występują podrzędnie osady eoliczne związane z pokrywami wydmyowymi i wydmyami, piaski i żwiry moren czołowych, piaski drobno i średnioziarniste z wkładkami mułowców oraz ilów i detrytus roślinny – jurajskiego tworzące kopulaste wzgórza oraz piaski, piaski ze żwirami i mulki (mady) rzeczne, które pokrywają dna dolin.

2.3. WODY POWIERZCHNIOWE

Teren gminy Końskie położony jest w dorzeczu Pilicy, lewostronnego dopływu rzeki Wisły. Odwadnia go rzeka Czarna, która po przepłynięciu Jeziora Sielpeckiego tworzy Czarną Konecką wraz z dopływami. Środkową i północną część gminy odwadnia Żywiczka, Czysta, Młynkowska Rzeka, Drzewiczka, wśród których największa to rzeka Żywiczka (przepływająca przez Końskie wraz z Czystą). Północno-wschodni kraniec gminy odwadniany jest przez rzekę Węglankę.

Na terenie gminy Końskie występują rzeki o łącznej długości ok. 92 020 m. Sieć hydrograficzna gminy jest gęsta i w wielu wypadkach połączona kanałami. Stosunkowo duża jest ilość różnorodnych cieków antropogenicznych. Na terenie gminy występuje dużo zbiorników wodnych powierzchniowych głównie przepływowych w dolinach cieków, z których szczególną rolę pełni zbiornik wodny Sielcia funkcjonujący jako zbiornik rekreacyjny.

Według informacji Świętokrzyskiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Kielcach, zgodnie z prowadzoną przez nich ewidencją wód, urządzeń melioracji wodnych i terenów zmeliorowanych, na terenie gminy Końskie znajduje się 3 209 ha gruntów zmeliorowanych, w tym 2 460 ha gruntów zdrenowanych. Ponadto na terenie gminy Końskie występują rzeki i cieki wodne istotne dla rolnictwa o łącznej długości 90,4 km, w tym 47, 259 km – uregulowane.

Tereny niniejszego opracowania nie są zagrożone podtopieniami oraz narażone na niebezpieczeństwo powodzi.

2.4. WODY PODZIEMNE

Na obszarze miasta występują dwa piętra wodonośne: czwartorzędowe oraz jurajskie. Zbiorniki wodonośne są zasilane przez opady atmosferyczne, a zasilanie to odbywa się bezpośrednio na wychodniach warstw wodonośnych lub pośrednio poprzez nadkład utworów leżących powyżej.

W obrębie czwartorzędowego piętra wodonośnego użytkowe znaczenie mają piaski i żwiry w dolinach rzecznych oraz piaszczyste przewarstwienia pomiędzy poziomami glin zwałowych. Są to zbiorniki wód o charakterze porowym. W jurajskim piętrze wodonośnym warstwami wodonośnymi są liasowe piaskowce przewarstwione ilowcami oraz miejscami żwiry i zlepionce przewarstwione niewodonośnymi ilami, ilowcami i mułowcami. Stanowią one najczęściej wielowarstwowy zbiornik szczelinowo-porowy.

Część jurajskiego piętra wodonośnego w granicach gminy Końskie należy do tzw. głównych zbiorników (GZWP) wymagających szczególnej ochrony. Jest to Lokalny Zbiornik Wód Podziemnych „Końskie” (obejmuje swym zasięgiem cały obszar opracowania), który ma charakter szczelinowy i zbudowany jest z piaskowców i mułowców jurajskich. Dla potrzeb ochrony zbiornika przed postępującą degradacją, obszar jego zasilania został objęty najwyższą strefą ochrony (czas przesiąkania wód opadowych do zbiornika – poniżej 2 lat), natomiast niewielkie obszary jego zasilania objęte zostały wysoką strefą ochrony (czas przesiąkania lub wpływu wód do zbiornika 2 – 5 lat).

2.5. KLIMAT

Zgodnie z podziałem Polski na regiony klimatyczne gmina Końskie położona jest w pasie klimatu wyżyn środkowopolskich w dzielnicy klimatyczno-rolniczej: Łódzko-Wieluńskiej. Jest to region charakteryzujący się nieco łagodniejszymi warunkami klimatycznymi gdzie:

- 1) średnia temperatura najcieplejszego miesiąca lipca wynosi: + 17,5° C;
- 2) średnia temperatura najchłodniejszego miesiąca stycznia wynosi: -3,5° C;
- 3) średnia temperatura roczna wynosi: +7,0° C;
- 4) średnia ilość dni w roku z temperaturą poniżej 0° C wynosi: 120;
- 5) średnia ilość dni pochmurnych wynosi: 100-120;
- 6) średnia ilość dni pogodnych wynosi: 60-50;
- 7) średnia roczna ilość dni z burzą wynosi: 15;
- 8) średnia roczna ilość dnia z mgłą wynosi: 52-36;
- 9) średnia roczna ilość dni bez przymrozków wynosi: 130-150.

Obszar gminy otrzymuje średnio 660 mm opadu atmosferycznego w ciągu roku. Maksimum opadowe przypada na miesiąc lipiec, rzadziej czerwiec, natomiast miesiącem o najmniejszej ilości opadów jest styczeń bądź luty. Średnia wilgotność powietrza wynosi 80%. Okres wegetacyjny trwa około 222 dni i rozpoczyna się w marcu a kończy pod koniec października. Kierunki wiatrów wyraźnie wykazują na przewagę wiatrów zachodnich (20%) oraz północno-zachodnich (16%) i południowo-zachodnich (9,5%). Ilość dni z ciszą notowana jest na poziomie 25% w skali roku.

2.6. GLEBY

Obszar gminy Końskie pokryty jest głównie glebami słabymi i bardzo słabymi. Dominują tu gleby pseudobielicowe, rzadziej brunatne wylugowane i czarne ziemie, a także gleby piaskowe różnej genezy. Z uwagi na ich niski poziom przydatności rolniczej kwalifikują się one do kompleksu żyniego słabego i bardzo słabego. Na terenie gminy można wyróżnić niewielkie kompleksy dobre i bardzo dobre. Przeważającą formą uprawy zbóż są: żyto, owies oraz ziemniaki, łubin i seradela.

Według rejonizacji rolniczo-glebowej obszar gminy zlokalizowany jest w regionie Konecko-Łopuszniańskim, charakteryzującym się wysokim stopniem lesistości i mało korzystnymi warunkami sprzyjającymi rozwojowi rolnictwa.

Poniżej przedstawiono typy i podtypy gleb w ujęciu genetycznym, występujących na terenie gminy:

- 1) gleby brunatne wylugowane i brunatne kwaśne – występują w północno-wschodniej części gminy;
- 2) gleby brunatne – zajmują niewielkie powierzchnie;
- 3) brunatne deluwialne – występują powszechnie w środkowej i północno-wschodniej części gminy oraz na zachód od Końskich;
- 4) gleby bielice i pseudobielice – ze względu na minimalny areal nie odgrywają większego znaczenia na terenie badanej gminy; w niewielkiej części znajdują się pod lasami, tworząc siedliska mezotroficznych borów mieszanych, lasów mieszanych;
- 5) czarne ziemie – na terenie gminy zajmują nieznaczłą powierzchnię oraz użytkowane są zarówno jako orne, jak i użytki zielone;
- 6) mady – powstały w dolinach rzek (Czarnej Koneckiej, Wąglanki, Żywiczki, Czystej, Młynkowskiej Rzeki); na terenie gminy w ograniczonym zakresie są uprawiane jako grunty orne, bądź częściej jako użytki zielone. W niewielkiej części znajdują się pod lasami, tworząc siedliska mezotroficznych lasów łęgowych;
- 7) gleby murszowate – najczęściej powstają w wyniku procesów murszenia zachodzących w odwodnionych glebach gruntowo-glejowych. Są to gleby ubogie w materię organiczną i składniki pokarmowe, nadmiernie wilgotne, zimne, kwaśne, dość trudne w uprawie. W niewielkiej części znajdują się pod lasami, tworząc siedliska mezotroficznych lasów mieszanych bagiennych, olsów, sporadycznie łęgów;
- 8) gleby torfowo-murszowe – na terenie gminy użytkowane są sporadycznie jako łąki. W niewielkiej części znajdują się pod lasami, tworząc siedliska mezotroficznych lasów mieszanych bagiennych i olsów;
- 9) gleby torfowe – na obszarze gminy występują sporadycznie, najczęściej w postaci niewielkich płatów. W niewielkiej części znajdują się pod lasami, tworząc siedliska mezotroficznych lasów mieszanych bagiennych i olsów.

Obszar opracowania w znaczącej części jest użytkowany rolniczo. Struktura użytków rolnych przedstawia się następująco:

Użytek rolny	Powierzchnia [ha]	Procentowy udział w powierzchni obszaru opracowania [%]
Grunty orne IIIb klasy bonitacyjnej	9,3467	25,09
Grunty orne IVa klasy bonitacyjnej	3,9295	10,55
Grunty orne IVb klasy bonitacyjnej	4,7031	12,62
Grunty orne V klasy bonitacyjnej	5,2108	13,99
Grunty orne VI klasy bonitacyjnej	4,8867	13,12
Pastwiska trwałe V klasy bonitacyjnej	0,2600	0,70
Pastwiska trwałe VI klasy bonitacyjnej	0,5400	1,45
RAZEM	28,8768	77,50

Tab.1. Struktura użytków rolnych. (źródło: opracowanie własne)

Jak wynika z powyższego zestawienia, ponad 77% obszaru opracowania stanowią użytki rolne, z czego niewiele ponad 32% stanowią grunty rolne dobrej jakości (IIIb klasy bonitacyjnej). Prawie 68% wszystkich użytków rolnych na terenie opracowania to grunty średniej lub niskiej klasy (od IVa do VI klasy bonitacyjnej). Grunty rolne IIIb klasy bonitacyjnej występują w centralnej (dz. ewid. nr 3173/50 – teren miasta) oraz w północno-wschodniej obszarze opracowania.

2.7. ZASOBY LEŚNE

Gmina Końskie wyróżnia się na tle całego województwa bardzo dużą lesistością. Wskaźnik lesistości gminy wynosi 50,3% i jest prawie dwukrotnie wyższy niż wskaźnik dla całego województwa świętokrzyskiego (28%). Zgodnie z poniższym zestawieniem powierzchnia wszystkich gruntów leśnych w gminie wynosi 12829,32 ha, w tym powierzchnia lasów to 12605,65 ha (stan na rok 2014).

Forma własności	Powierzchnia gruntów leśnych [ha]	Powierzchnia lasów [ha]
ogółem	12829,32	12605,65
publiczne ogółem	9080,77	8857,10
publiczne Skarbu Państwa	9059,77	8836,10
publiczne Skarbu Państwa w zarządzie Lasów Państwowych	8899,62	8676,35
publiczne Skarbu Państwa w zasobie Własności Rolnej SP	-	39,95
publiczne gminne	-	21,00
prywatne ogółem	3748,55	3748,55

Tab.2. Struktura własnościowa gruntów leśnych i lasów w gminie Końskie – dane za 2014 r. (źródło: Bank Danych Lokalnych, GUS – opracowanie własne)

Najbardziej zwarte masywy leśne występują we wschodniej oraz południowej części gminy i znajdują się w Nadleśnictwie: Barycz, Stąporków i Ruda Maleniecka.

Dominującym gatunkiem jest sosna, której udział waha się od 86% do 96%. Pozostałe gatunki stanowią domieszkę i są to: brzoza, olsza, jodła, świerk i dąb. Przeciętny wiek drzew wynosi od 50 do 65 lat. Wyróżnić można również sporą ilość młodników do 20 lat.

W granicach objętych opracowaniem znajdują się dwa kompleksy leśne o łącznej powierzchni 2,8494 ha, stanowiące część dobrze wykształconego fragmentu boru świeżego.

2.8. ZASOBY NATURALNE

Zgodnie z materiałami udostępnianymi przez Państwowy Instytut Geologiczny na terenie opracowania brak jest udokumentowanych złóż surowców naturalnych.

2.9. ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE

Na terenie miasta Końskich zlokalizowany jest Park Miejski im. Tarnowskich, który stanowi podstawę całego systemu zieleni miejskiej. Park znajduje się w centrum miasta, pomiędzy ulicami Partyzantów, Sportową, Mieszka I oraz Zamkową i zajmuje powierzchnię około 15 ha. Wejścia do parku stanowią cztery bramy:

- 1) główna – od zachodu (ul. Zamkowa);
- 2) druga – od południa (ul. Partyzantów);
- 3) trzecia – od wschodu (ul. Sportowa);
- 4) czwarta – od północy (ul. Mieszka I).

Główną osią założenia jest aleja biegnąca wertykalnie z północy na południe łącząca środek zespołu pałacowego z glorieta i bramą wjazdową od ulicy Mieszka I.

Drzewa zasługują na największą uwagę ze wszystkich roślin występujących na terenie parku. Wyróżnić tu można takie gatunki jak: lipy drobnolistne (*Tilia cordata*), dęby szypułkowe (*Quercus robur*), buki zwyczajne (*Fagus sylvatica*), graby zwyczajne (*Carpinus betulus*), jesiony wyniosłe (*Fraxinus excelsior*), topole białe (*Populus alba*), brzozy, wierzby płaczące (*Salix x sepulcralis*), modrzewie europejskie (*Larix decidua*), jodły pospolite (*Abies alba*), sosny pospolite (*Pinus silvestris*), klony zwyczajne (*Acer platanoides*). Niektóre z wymienionych wyżej gatunków drzew należą do długowiecznych. Ich datowanie sięga 300 lat wstecz. Ważniejsze zostały objęte ochroną, jako pomniki przyrody ożywionej:

Nazwa pomnika		Aleja lip 20 szt.
Data utworzenia		1953.10.02
Podstawa prawna		Rozporządzenie Nr 35/2007 Wojewody Świętokrzyskiego z dn. 12 grudnia 2007 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody (Dz. Urz. Woj. Świętok. Nr 239, poz. 3552, z dn. 14.12.2007 r.)
Położenie	Miejscowość	Modliszewice
	Obręb, nr dz. ewid.	Modliszewice, 5423/1
	Opis lokalizacji	rosną przy drodze wojewódzkiej Końskie-Lódź
Opis pomnika	Opis	wiek ok. 300 lat
	Obwód [cm]	280-560
	Wysokość [m]	15-20
Własność		Świętokrzyski Zarząd Dróg Wojewódzkich
Nr w rejestrze RDOŚ		21
Nazwa pomnika		Dęby szypułkowe 4 szt.
Data utworzenia		1953.10.02
Podstawa prawna		- Rozporządzenie Nr 35/2007 Wojewody Świętokrzyskiego z dn. 12 grudnia 2007 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody (Dz. Urz. Woj. Świętokrz. Nr 239, poz. 3552, z dn. 14.12.2007 r.) - Rozporządzenie Nr 14/2008 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 4 listopada 2008 r. zmieniające rozporządzenie Nr 35/2007 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 12 grudnia 2007 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody. (Dz. Urz. Woj. Świętokrz. Nr 232, poz. 3047 z dn. 07.11.2008 r.)
Położenie	Miejscowość	Końskie
	Obręb, nr dz. ewid.	Końskie, 5182/3
	Opis lokalizacji	rosną w płu-wsch. części parku miejskiego
Opis pomnika	Opis	
	Obwód [cm]	595, 596, 422, 485
	Wysokość [m]	ok. 25
Własność		Miasto i Gmina Końskie
Nr w rejestrze RDOŚ		24
Nazwa pomnika		Skalki "Piekło"
Data utworzenia		1959.09.19
Podstawa prawna		Rozporządzenie Nr 35/2007 Wojewody Świętokrzyskiego z dn. 12

		grudnia 2007 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody (Dz. Urz. Woj. Świętokrz. Nr 239, poz. 3552, z dn.14.12.2007 r.)
Położenie	Miejscowość	Niebo
	Obręb, nr dz. ewid.	Niebo, 188/1201
	Opis lokalizacji	Nadleśnictwo Barycz, obręb Piła, leśnictwo Gatniki, oddział 188c
Opis pomnika		garb morfologiczny o długości 100 m, wysokości do 10 m i rozciągłości WNW-ESE, znajdujący się w szczytowej partii wzniesienia; w obrębie liczne występy i ścianki skalne, baszty zbudowane z piaskowców płytowych
Własność		Skarb Państwa, Lasy Państwowe, Nadleśnictwo Barycz
Nr w rejestrze RDOŚ		71
Nazwa pomnika		grupa drzew -6 dębów bezszypułkowych
Data utworzenia		1991.12.04
Podstawa prawna		Rozporządzenie Nr 5/91 Wojewody Kieleckiego z dn. 4 grudnia 1991 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody (Dz. Urz. Woj. Świętokrz. Nr 15, poz. 190, z dn.31.12.1991 r.)
Położenie	Miejscowość	Piła
	Obręb, nr dz. ewid.	Piła, 28/1215
	Opis lokalizacji	Nadleśnictwo Barycz, leśnictwo Smolarnia, oddział 28I
Opis pomnika	Opis	wiek ok. 170 lat
	Obwód [cm]	akt.110-190, dok. 420-630
	Wysokość [m]	ok. 28
Własność		Skarb Państwa, Lasy Państwowe, Nadleśnictwo Barycz
Nr w rejestrze RDOŚ		298

Tab.3. Pomniki przyrody na terenie gminy Końskie (źródło: RDOŚ Kielce – opracowanie własne)

W parku prawie brakuje warstwy podszytu i runa. Spotyka się nieliczne krzewy irgi, cisa pospolitego, bukszpan i jałowiec. W warstwie runa występuje bluszcz pospolity.

Z fauny w parku można spotkać: wiewiórkę pospolitą (*Sciurus vulgaris*), jeża europejskiego (*Erinaceus europaeus*), kreta (*Talpa europaea*). W koronach drzew gnieźdzą się różne gatunki ptaków, najczęściej: gawron (*Corvus frugilegus*), kruk (*Corvus corax*), zięba (*Fringilla coelebs*), wróbel (*Passer domesticus*), kawka (*Corvus monedula*). Inne mniej spotykane to: dzięcioł (*Dendrocopos major*), kukulka (*Cuculus canorus*), wilga (*Oriolus oriolus*), kos (*Turdus merula*).

Na obszarze miasta oraz bezpośrednio przy granicy przedmiotowego opracowania utworzono w 2005 roku Park Kulturowy Miasta Końskie. W jego granicach znalazło się całe historyczne centrum miasta wraz z terenami parkowymi oraz zieleni w południowej części miasta. W ramach planu ochrony parku kulturowego przewiduje się szereg działań mających na celu jego rewaloryzację, pielęgnację zieleni miejskiej, przywrócenie jakości przestrzeni publicznych, a także możliwości adaptacji niektórych rejonów (np. otoczenia stawów przy ul. Browarnej) do celów rekreacyjno-wypoczynkowych. Plan ochrony parku kulturowego przewiduje szereg działań planistycznych i pielęgnacyjnych mających na celu poprawę jakości przestrzeni miejskiej zarówno w sferze jakości krajobrazu publicznego jak i jakości tkanki miejskiej i architektonicznej miasta.

2.10. OBSZARY CHRONIONE NA PODSTAWIE USTAWY Z 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY

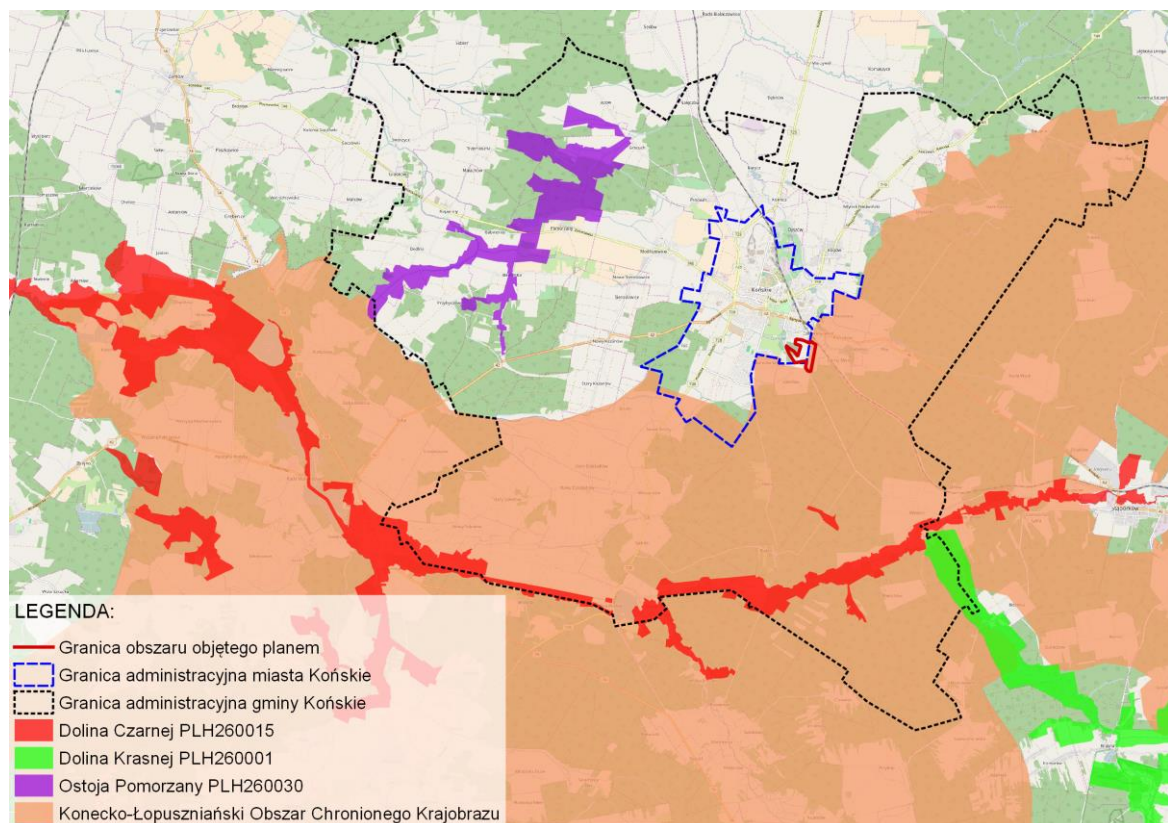
Częściowo obszar opracowania znajduje się w granicach Konecko-Łopuszniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Jego granica przebiega z północy na południe i stanowi również granicę

administracyjną miasta Końskie. Na wschód od granicy OChK zlokalizowane są tereny wiejskie stanowiące obręb Pomyków.

Konecko-Łopuszniański Obszar Chronionego Krajobrazu obejmuje swym zasięgiem 46,2% ogólnej powierzchni gminy. Utworzony został w 1995 r. Rozporządzeniem Nr 12/95 z dnia 29 września 1995 r. Wojewody Kieleckiego (Dz. Urz. Woj. Kieleckiego Nr 21 poz. 145). Obecnie obowiązująca podstawa prawna to Uchwała Nr XXXV/616/13 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 23 września 2013 r. dotycząca wyznaczenia Konecko-Łopuszniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Święt. poz. 3308). Obszar chroni źródłkowe obszary dopływów Pilicy (w tym Czarnej Koneckiej) oraz kompleksy lasów. Najważniejszą ekologiczną funkcją tego obszaru jest ochrona wód powierzchniowych i podziemnych, a także funkcja klimatotwórcza i aerosanitarna oraz rekreacyjno-turystyczna.

Poza wyżej wskazaną formą ochrony przyrody na przedmiotowym terenie brak jest innych obszarów chronionych. Najbliżej położone są:

- 1) Dolina Czarnej PLH260015 – oddalona o 6 km na południowy-wschód od granicy opracowania;
- 2) Dolina Krasnej PLH260001 – oddalona o 6 km na południowy-wschód od granicy opracowania;
- 3) Ostoja Pomorzany PLH260030 – oddalona o 7 km na północny-zachód od granicy opracowania.

Rys.1. Lokalizacja obszaru opracowania na tle obszarów chronionych. (źródło: opracowanie własne)

2.11. KRAJOBRAZ

Obszar opracowania można podzielić na dwie strefy, z której każda wyróżnia się odmiennym typem krajobrazu. Pierwsza strefa (zachodnia), położona w granicach administracyjnych miasta Końskie, odznacza się zurbanizowanymi terenami, wśród których występują różne formy zagospodarowania terenu, takie jak: mieszkalnictwo, usługi, produkcja, drogi publiczne, drogi wewnętrzne. Ponadto, pomiędzy zabudowaniami występują obszary zieleni. Są to głównie lasy, ogrody działkowe lub inna zieleń nieurządzona charakterystyczna dla terenów oddalonych od centrum miasta.

Natomiast druga strefa (wschodnia), położona w granicach administracyjnych obrębu Pomyków (wiejska część gminy), to głównie tereny rolnicze, rzadziej zakrzewienia lub zadrzewienia. Budynki można tu spotkać w południowej części, przy ul. Browarnej, jednak nie stanowią one zwartej kompleksu a ich układ ma raczej charakter chaotyczny.

Zabudowa analizowanego obszaru tworzona jest przez typowe, jak dla terenów miejskich, budynki mieszkaniowo-usługowe. Poza budynkami mieszkalno-usługowymi wyróżnić można pewne elementy małej, nieuciążliwej produkcji, której ukierunkowanie ściśle związane jest z obsługą pobliskiego cmentarza. Zabudowa zlokalizowana jest głównie przy drogach publicznych lub wewnętrznych a budynki zwrócone są kalenicowo do dróg, z których są obsługiwane. Datowanie budynków określa się w większości na koniec XX w., początek XXI w. Budynki posiadają dachy dwu, wielospadowe pokryte blachą, blachodachówką lub dachówką w kolorze brązowym, cegły lub zbliżonym. Elewacje są otynkowane w odcieniach bieli i szarości.

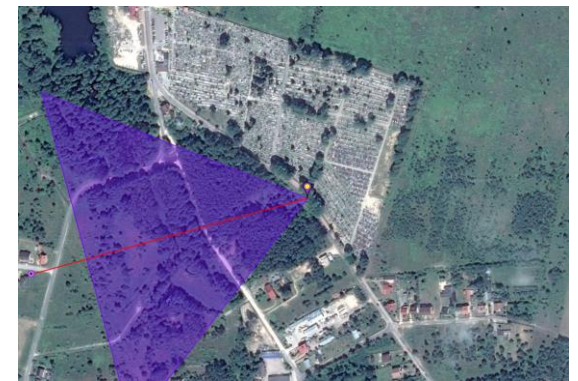
Fot. 1. Zabudowa mieszkaniowa w centrum obszaru opracowania – po prawej mapa z lokalizacją i kierunkiem wykonania zdjęcia. (źródło: opracowanie własne)

Fot. 2. Zabudowa usługowa w centrum obszaru opracowania przy ul. Browarnej – po prawej mapa z lokalizacją i kierunkiem wykonania zdjęcia. (źródło: opracowanie własne)

Fot. 3. Las w centrum obszaru opracowania przy ul. Browarnej – po prawej mapa z lokalizacją i kierunkiem wykonania zdjęcia. (źródło: opracowanie własne)

Fot. 4. Tereny rolnicze w północno-wschodniej części obszaru opracowania – po prawej mapa z lokalizacją i kierunkiem wykonania zdjęcia. (źródło: opracowanie własne)

2.12. ZABYTKI I OBIEKTY O WARTOŚCIACH KULTUROWYCH

Na obszarze opracowania nie występują żadne zabytki i obiekty o wartościach kulturowych natomiast zlokalizowany jest tu zabytek archeologiczny (stanowisko archeologiczne 79-61/11 Izabelów AZP) wraz ze strefą ochrony archeologicznej biernej. Obejmuje on swoim zasięgiem obszar około 0,7649 ha zlokalizowany w południowo-wschodniej części opracowania w niewielkiej odległości od ul. Browarnej. W skład stanowiska archeologicznego wchodzi: osada neolityczna oraz ślad osadnictwa wczesnośredniowiecznego. Dodatkowo część terenów planu położona jest w granicach strefy ochrony archeologicznej biernej.

Dla zabytku archeologicznego oraz strefy ochrony archeologicznej biernej wprowadzono następujące ustalenia:

- 1) zakaz przekształcania bądź użytkowania strefy archeologicznej ochrony biernej w jej granicach w sposób, który mógłby powodować degradację jej wartości naukowej i kulturowej. Do tych działań należą w szczególności prace związane z wybiórką piasku i analogiczne formy zmiany ukształtowania terenu;
- 2) w obrębie obszaru strefy zlokalizowanego na gruntach rolnych dopuszczenie dalszego rolniczego użytkowania tych gruntów;
- 3) podejmowanie prac ziemnych i budowlanych oraz działań zmierzających do zmiany dotychczasowego zagospodarowania w granicach tej strefy wymaga uzyskania szczegółowych wytycznych, opinii i uzgodnień konserwatorskich, wynikających z przepisów odrębnych, oraz zapewnienia warunków dla przeprowadzenia badań archeologicznych (w formie badań wykopaliskowych, badań sondażowych, nadzoru archeologicznego), których rodzaj i zakres każdorazowo ustala Wojewódzki Konserwator Zabytków;
- 4) przy wydawaniu wymaganej odrębnymi przepisami decyzji administracyjnej należy podać informację o obecności strefy archeologicznej ochrony biernej i związanych z nią szczegółowymi ustaleniami konserwatorskimi.

Ponadto, częściowo obszar opracowania leży w strefie Parku Kulturowego Miasta Końskie. Jest to fragmentu planu zlokalizowany w północno-zachodniej części planu pomiędzy ulicami Browarną a Izabelowską.

W ramach planu ochrony parku kulturowego przewiduje się szereg działań mających na celu jego rewaloryzację, pielęgnację zieleni miejskiej, przywrócenie jakości przestrzeni publicznych, a także możliwość adaptacji niektórych rejonów (np. otoczenia stawów przy ul. Browarnej) do celów rekreacyjno – wypoczynkowych. Plan ochrony parku kulturowego przewiduje szereg działań planistycznych i pielęgnacyjnych wpływających na poprawę jakości przestrzeni miejskiej zarówno w sferze jakości krajobrazu publicznego jak i jakości tkanki miejskiej i architektonicznej miasta. Wszystkie ustalenia dotyczące ochrony parku wynikają z przepisów odrębnych zawartych w Planie Ochrony Parku Kulturowego Miasta Końskie – Uchwała Nr XXXIII/317/2006 Rady Miejskiej w Końskich z dnia 27 kwietnia 2006 r..

3. STAN ŚRODOWISKA

3.1. WODY POWIERZCHNIOWE

Badania i oceny stanu wód powierzchniowych dokonuje się w ramach państwowego monitoringu środowiska. Zgodnie z art. 155a ust. 3 Ustawy Prawo wodne z dnia 18 lipca 2001 (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 469 z późn. zm.) Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska wykonuje badania wód powierzchniowych w zakresie elementów fizykochemicznych, chemicznych i biologicznych.

Jakość wód powierzchniowych na obszarze miasta jest dość trudna do ustalenia, ze względu na brak prowadzonych pomiarów na większości rzek. Zanieczyszczenie rzek powodują „dzikie” zrzuty nieczystości komunalnych oraz spływy powierzchniowe z użytków rolnych. Na terenie miasta rozwijana jest kanalizacja sanitarna, choć nadal wiele obszarów nie posiada zorganizowanego systemu odprowadzania ścieków. Zagrożeniem dla jakości wód powierzchniowych jest także odprowadzanie zanieczyszczonych wód opadowych z terenów utwardzonych.

Zgodnie z informacją udostępnioną przez WIOŚ w Kielcach w latach 2013 i 2015 nie prowadzono badań rzeki Krasna. Badania monitoringowe w roku 2014 prowadzone były w ramach monitoringu diagnostycznego, operacyjnego i monitoringu wód na obszarach chronionych i zostały przeprowadzone dla ppk Krasna - Stara Wieś (0,4 km biegu rzeki). Ocena JCWP została dokonana na podstawie odziedziczonych z 2014 roku elementów biologicznych: fitobentos w klasie II, makrofity i makrobezkręgowce bentosowe w klasie I, elementów fizykochemicznych z grupy 3.1-3.6 w granicach klas I – II oraz elementów hydromorfologicznych, którym na podstawie prowadzonych obserwacji przypisano klasę II.

Stan ekologiczny wód tej JCWP oceniono jako dobry. Stan chemiczny oceniono jako dobry na podstawie, odziedziczonych z roku 2014, wskaźników chemicznych.

Dodatkowo odziedziczono ocenę wymagań dla wód na obszarach chronionych (Natura 2000). Wymogi dla tego obszaru zostały spełnione.

Stan jednolitej części wód oceniono jako dobry ze względu na dobry stan ekologiczny i dobry stan chemiczny. Spełnione zostały wymogi dla obszarów chronionych.

3.2. WODY PODZIEMNE

Badania i oceny stanu wód podziemnych dokonuje się w ramach państwowego monitoringu środowiska. Zgodnie z art. 155a ust. 5 i 6 Ustawy Prawo wodne z dnia 18 lipca 2001 r. (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 469 z późn. zm.), Państwowa Służba Hydrogeologiczna wykonuje badania i ocenia stan wód podziemnych w zakresie elementów fizykochemicznych i ilościowych. W uzasadnionych przypadkach Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska wykonuje, w uzgodnieniu z Państwową Służbą Hydrogeologiczną, uzupełniające badania wód podziemnych w zakresie elementów fizykochemicznych, a wyniki tych badań przekazuje za pośrednictwem Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, Państwowej Służbie Hydrogeologicznej.

Zgodnie z informacją udostępnioną przez WIOŚ w Kielcach jakość wód podziemnych na terenie gminy Końskie była badana w 2012 roku w punkcie pomiarowym zlokalizowanym w miejscowości Modliszewice. Wody podziemne zaliczono do V klasy jakości wód, tj. wody złej jakości, w których wartości elementów fizykochemicznych potwierdzają znaczący wpływ działalności człowieka. Zły stan jakości wód podziemnych prawdopodobnie związany jest zanieczyszczeniami migrującymi z terenu byłych Zakładów Metalurgicznych „Zamtał” w Końskich, gdzie zlokalizowane jest składowisko odpadów przemysłowych.

Miasto Końskie jest obsługiwane przez system kanalizacji sanitarnej rozdzielczej, ograniczonej do kanalizacji sanitarnej. Ścieki bytowo-gospodarcze i przemysłowe z północnej części miasta są odprowadzane systemem sieci kanalizacji sanitarnej kolektorem do oczyszczalni mechaniczno-biologicznej w Kornicy. Natomiast ścieki bytowo-gospodarcze z południowej części miasta odprowadzane są kolektorem tłoczno-grawitacyjnym do oczyszczalni ścieków w Końskich przy ul. Południowej.

Według danych GUS na terenie gminy w 2014 r. z sieci kanalizacyjnej korzystało 26 679 mieszkańców, tj. 73,5 % ogółu ludności gminy, z czego 61 % stanowi ludność miejska i 39 % ludności zamieszkała na terenach wiejskich. Budynki nieskanalizowane w mieście Końskie leżące poza zasięgiem sieci kanalizacyjnej posiadają kanalizacje indywidualne zakończone bezodpływowymi zbiornikami ścieków lub wyposażone są w suche ustępy.

3.3. POWIETRZE ATMOSFERYCZNE

Obszar opracowania zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 02.08.2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U. z 2012 r. poz. 914) należy do strefy świętokrzyskiej (kod strefy PL2602). Według oceny rocznej jakości powietrza w województwie świętokrzyskim przeprowadzonej w roku 2015 stwierdzono, że strefa świętokrzyska uzyskała klasę C z powodu przekroczeń ponad dopuszczalną częstość stężeń 24-godzinnych pyłu PM10 oraz przekroczenia poziomu docelowego benzo(a)pirenu. Podobnie jak Kielce, ze względu na niedotrzymanie poziomu celu długoterminowego ozonu, strefa ta otrzymała klasę D2.

Dla stref ze statusem klasy C, zarząd województwa opracowuje, a sejmik województwa uchwała program ochrony powietrza, mający na celu osiągnięcie poziomów dopuszczalnych i docelowych w powietrzu oraz pułapu stężenia ekspozycji. Dla stref, w których przekraczane są poziomy dopuszczalne integralną część programu ochrony powietrza lub jego aktualizacji stanowić ma plan działań krótkoterminowych. Klasa D2 skutkuje natomiast podjęciem długoterminowych działań naprawczych będących celem wojewódzkiego programu ochrony środowiska.

Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń dla strefy świętokrzyskiej											
SO ₂	NO ₂	PM10	Pb	C ₆ H ₆	CO	As	Cd	Ni	BaP	PM2,5	O ₃
A	A	C	A	A	A	A	A	A	C	A	A

Tab.4. Wynikowe klasy strefy świętokrzyskiej dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia – 2015 r. (źródło: WIOŚ Kielce – opracowanie własne)

Klasyfikacja stref za 2015 rok sporządzona według kryterium ochrony zdrowia nie zmieniła się w porównaniu do roku 2014. W 2015 roku do klasy C zaliczono miasto Kielce oraz strefę świętokrzyską z powodu przekroczeń poziomów dopuszczalnych określonych dla pyłu zawieszonego PM10 oraz poziomu docelowego benzo(a)pirenu. Dla pyłu PM2,5 wynikiem klasyfikacji była klasa C w strefie miasta Kielce oraz klasa A dla strefy świętokrzyskiej. Dla zanieczyszczeń: C₆H₆, NO₂, SO₂, CO oraz Pb, As, Cd, Ni w pyłach zawieszonych PM10, klasy stref utrzymały się na poziomie A. Tak jak w roku ubiegłym cały obszar województwa (obie strefy) zaliczono do klas A i D2 pod względem dotrzymania poziomu docelowego i za przekroczenie poziomu celu długoterminowego ozonu.

Główne zagrożenie dla jakości powietrza na obszarze opracowania stanowi niska emisja toksycznych substancji z lokalnych kotłowni i pieców węglowych używanych w indywidualnych gospodarstwach domowych. Takie lokalne systemy grzewcze i piece domowe nie posiadają urządzeń ochrony powietrza atmosferycznego. Wielkość emisji z tych źródeł jest trudna do oszacowania i wykazuje zmienność sezonową wynikającą z sezonu grzewczego. Spala się w nich różnego rodzaju materiały odpadowe, w tym odpady komunalne, które są źródłem emisji dioksyn, gdyż proces spalania jest niepełny i zachodzi w stosunkowo niskich temperaturach. Zanieczyszczenia z tego rodzaju źródła zawierają znaczne ilości popiołu (ok. 20%), siarki (1-2%) oraz azotu (1%).

Kolejnym czynnikiem, kształtującym jakość powietrza na obszarze opracowania, jest ruch samochodowy odbywający się na drogach klasy zbiorczej i dojazdowej. Ruch samochodowy powoduje zanieczyszczenie tlenkami azotu tlenkiem węgla, wodorotlenkami i pyłami. Obszar opracowania pozostaje pod wpływem zanieczyszczeń pochodzących z obszaru miasta Końskie, gdzie znajduje się wiele emitorów zanieczyszczeń.

3.4. KLIMAT AKUSTYCZNY

Klimat akustyczny na obszarze objętym opracowaniem kształtują w głównej mierze ciągi tras komunikacji samochodowej. Drogi klasy zbiorczej i dojazdowej, po których odbywa się ruch pojazdów ciężkich, osobowych, motocykli i maszyn rolniczych jest głównym powodem uciążliwości akustycznej, który najbardziej negatywnie oddziałuje na terenach zabudowanych. Ruch ten ze względu na rozwój zabudowy na terenie opracowania i tendencje do zwiększania się ilości pojazdów samochodowych będzie w przyszłości powodował rosnącą uciążliwość hałasu dla środowiska i mieszkańców.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 poz. 112) określa standardy akustyczne w środowisku dla terenów o różnych funkcjach. Obowiązujące w Polsce kryterium oceny hałasu wprowadzone ww. Rozporządzeniem ustala dopuszczalny poziom hałasu wyrażony równoważnym poziomem dźwięku A w dB, który zależy zarówno od charakteru terenu jak i od rodzaju źródła hałasu, a także od pory doby.

3.5. PROMIENIOWANIE ELEKTROMAGNETYCZNE

Przez obszar opracowania przebiega sieć elektroenergetyczna średniego napięcia. Dostępna wiedza traktująca o wpływie systemów elektroenergetycznych na zdrowie człowieka i środowisko określa wpływ napowietrznych linii średniego napięcia jako bez znaczenia. Według Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. z 2003 r. nr 192, poz. 1883) pomiary poziomów pól elektromagnetycznych w otoczeniu linii elektroenergetycznych wykonuje się jeżeli ich napięcie znamionowe jest równe lub wyższe niż 110 kilowoltów. Linie średniego napięcia charakteryzują się napięciem od 3 do 60 kilowoltów.

Na obszarze opracowania brak jest stacji bazowych telefonii komórkowej. Najbliższe stacje zlokalizowane są na północ od granic przedmiotowego terenu i oddalone o około 1,4 km.

4. OCENA POTENCJALNYCH ZMIAN STANU ŚRODOWISKA PRZY BRAKU REALIZACJI USTALEŃ PLANU

Zaniechanie realizacji ustaleń mpzp nie spowoduje istotnych pozytywnych zmian w środowisku, które mogłyby stanowić uzasadnienie do przyjęcia innych (alternatywnych) rozwiązań dla obszaru opracowania.

Przewiduje się, że brak realizacji ustaleń mpzp:

- 1) nie poprawi istniejącego krajobrazu (trwały charakter zabudowy i zagospodarowania terenu) oraz sztucznego charakteru ekosystemów (grunty rolne);
- 2) nie zwiększy różnorodności biologicznej,
- 3) nie zmniejszy charakteru i intensywności stwierdzonych oddziaływań na środowisko (konsekwencje dotychczasowego rozwoju gospodarczego, zabudowy i zagospodarowania terenów, funkcjonowania układu komunikacyjnego).

W przypadku braku obowiązujących ustaleń w zakresie przeznaczenia analizowanego obszaru, istniałoby duże ryzyko podejmowania działań zmierzających do tymczasowego zagospodarowania w sposób niezgodny z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi i polityką przestrzenną gminy. Takie działania mogłyby negatywnie wpłynąć na środowisko przyrodnicze np. poprzez zagospodarowanie terenów nieposiadających predyspozycji do kształtowania innego niż przyrodnicze zagospodarowanie. Co więcej, może to wprowadzić chaos w zagospodarowaniu przestrzennym. Jeśli proces zabudowy nie będzie postępował według określonych zasad i na odpowiednich warunkach, zachowa się dotychczasowy sposób użytkowania terenu, czyli pola uprawne i nieużytki.

5. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŃNIA 2004R. O OCHRONIE PRZYRODY

Obszar opracowania obejmuje tereny usytuowane w większej części w mieście Końskie oraz częściowo w obrębie Pomyków należącym do wiejskiej części gminy Końskie. Są to tereny antropogenicznie przekształcone na skutek działalności gospodarczej, urbanizacji oraz rozwoju układu komunikacyjnego. W środkowej oraz zachodniej części obszaru opracowania zlokalizowana jest zabudowa mieszkaniowo-usługowa oraz usługowo-produkcyjna. Część położona po stronie wschodniej to tereny rolnicze z nielicznymi zabudowaniami mieszkalnymi przy ul. Browarnej. Ważnym elementem zagospodarowania tego obszaru jest układ drogowy, którego najistotniejszym ogniwem jest droga powiatowa (ul. Browarna).

Częściowo opisywany teren położony jest w Konecko-Łopuszniańskim Obszarze Chronionego Krajobrazu. Jego granica przebiega z północy na południe, wzdłuż administracyjnej granicy miasta Końskie. Ustalenia projektowanego dokumentu nie będą potencjalnie wpływać na obszary chronionego krajobrazu a realizacja planu nie prowadzi do konfliktu planowanego zagospodarowania terenu z zapewnieniem ochrony przyrody wyznaczonych obszarów chronionych.

Poza obszarem planu, zarówno po stronie wschodniej, zachodniej jak i północno-zachodniej rozciągają się obszary chronione Natura 2000: Dolina Czarnej PLH260015, Dolina Krasnej PLH260001 i Ostoja Pomorzany PLH260030. Są one usytuowane w odległości około od 6 do 7 km od granic planu. Przyjęte w projektowanym dokumencie kierunki zagospodarowania przestrzennego nie będą oznaczały ingerencji w przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 i ich spójność, a realizacja planu nie powinna spowodować utraty podlegających ochronie zasobów przyrodniczych i ich elementów.

Z uwagi na potencjalne ryzyko uciążliwości hałasu emitowanego z dróg polegającej na przekraczaniu na terenach sąsiednich do drogi w granicach planu (podlegających ochronie akustycznej) dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 poz. 112), zasygnalizowania wymaga zagadnienie ochrony przed hałasem. W razie zaistnienia przedstawionych zjawisk, konieczne stanie się zastosowanie odpowiednich rozwiązań skutecznie ograniczających emisję hałasu komunikacyjnego.

6. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM

Podstawowym dokumentem określającym cele ochrony środowiska na szczeblu Unii Europejskiej jest VI Wspólnotowy Program Działań w Zakresie Środowiska Naturalnego. W ramach tego programu wyznaczone zostały 4 podstawowe obszary priorytetowe dla polityki Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska:

- 1) zmiany klimatu;
- 2) przyroda i bioróżnorodność biologiczna;
- 3) środowisko i zdrowie;
- 4) zrównoważone zarządzanie zasobami naturalnymi i odpadami.

W Programie ustalono, że działania w zakresie wyznaczonych 4 priorytetów powinny być realizowane przy zastosowaniu następujących instrumentów ochrony środowiska:

- poprawy stosowania istniejących przepisów prawnych;
- zintegrowania problematyki ochrony środowiska z politykami w innych zakresach;
- lepszego powiązania ochrony środowiska z instrumentami gospodarki rynkowej;
- wspierania społeczeństwa w zmianie podejścia do ochrony środowiska;
- uwzględniania ochrony środowiska w gospodarce gruntami i decyzjach menadżerskich.

Przepisy prawne Unii Europejskiej uwzględniają wyznaczone priorytety polityki Unii Europejskiej w zakresie ochrony środowiska oraz określają zarówno cele, jak i odpowiednie kierunki działań. Największy wpływ na ochronę środowiska ma implementacja zapisów dyrektyw UE odnoszących się do:

- standardów emisji SO₂, NO_x, pyłu zawieszonego i dopuszczalnych emisji tych substancji przez instalacje przemysłowe, energetyczne (w tym spalarnie odpadów) oraz transport,
- zanieczyszczeń emitowanych przez silniki (samochodów, pociągów, samolotów),
- jakości wody pitnej,
- redukcji zanieczyszczeń wód powierzchniowych przez nawozy i pestycydy,
- ochrony zasobów wodnych i ekosystemów od wody zależnych,
- oczyszczania i odprowadzania ścieków,
- instalacji do przerobu lub utylizacji odpadów,
- gospodarowania odpadami przemysłowymi,
- użytkowania i składowania odpadów niebezpiecznych i toksycznych,
- opakowań i gospodarki odpadami opakowaniowymi,
- ograniczania różnych rodzajów hałasu,
- zintegrowanego zapobiegania i kontroli zanieczyszczeń oraz zarządzania ryzykiem ekologicznym,
- ochrony przyrody, w tym powstrzymania utraty różnorodności biologicznej np. poprzez stworzenie europejskiej sieci obszarów Natura 2000.

Podstawy prawne do przeprowadzenia postępowania w sprawie strategicznych ocen oddziaływania na środowisko zostały określone w prawodawstwie Unii Europejskiej, jak i w prawie polskim. Uwarunkowania prawne projektowanego dokumentu dotyczące celów i zasad ochrony środowiska wynikają z zapisów ustawy Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 672), rozporządzeń oraz dyrektyw, które najogólniej można określić jako przepisy o ochronie środowiska.

Obecnie polskie przepisy prawne pozostają w zgodności z postanowieniami unijnej Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 roku w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z 21.07.2001) – tzw. Dyrektywa SEA.

Cele i działania określone w dokumentach krajowych dotyczących ochrony środowiska uwzględniają cele polityki Unii Europejskiej w tej dziedzinie oraz zawartych międzynarodowych konwencji.

Najważniejszym dokumentem krajowym, zawierającym cele ochrony środowiska jest Polityka Ekologiczna Państwa na lata 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016 (PEP). Najważniejszymi celami średniookresowymi (do roku 2016 r.) zawartymi w PEP są:

- zachowanie bogatej różnorodności biologicznej polskiej przyrody na różnych poziomach organizacji: na poziomie wewnątrzgatunkowym (genetycznym), gatunkowym oraz ponadgatunkowym (ekosystemowym), wraz z umożliwieniem zrównoważonego rozwoju gospodarczego kraju, który w sposób niekonfliktowy współistnieje z różnorodnością biologiczną,
- racjonalne użytkowanie zasobów leśnych przez kształtowanie ich właściwej struktury gatunkowej i wiekowej, z zachowaniem bogactwa biologicznego,
- racjonalizacja gospodarowania zasobami wód powierzchniowych i podziemnych w taki sposób, aby uchronić gospodarkę narodową od deficytów wody i zabezpieczyć przed skutkami powodzi oraz zwiększenie samofinansowania gospodarki wodnej,
- rozpowszechnianie dobrych praktyk rolnych i leśnych, zgodnych z zasadami rozwoju zrównoważonego, przeciwdziałanie degradacji terenów rolnych, łąkowych i wodno-błotnych przez czynniki antropogenne,
- zwiększenie skali rekultywacji gleb zdegradowanych i zdewastowanych, przywracając im funkcję przyrodniczą, rekreacyjną lub rolniczą,
- racjonalizacja zaopatrzenia ludności oraz sektorów gospodarczych w kopaliny i wodę z zasobów podziemnych oraz otoczenia ich ochroną przed ilościową i jakościową degradacją,

- poprawa stanu zdrowotnego mieszkańców w wyniku wspólnych działań sektora ochrony środowiska z sektorem zdrowia oraz skuteczny nadzór nad wszystkimi w kraju instalacjami będącymi potencjalnymi źródłami awarii przemysłowych powodujących zanieczyszczenie środowiska,
- dążenie do spełnienia przez RP zobowiązań wynikających z Traktatu Akcesyjnego oraz z dwóch dyrektyw unijnych (Dyrektywy LCP i Dyrektywę CAFE),
- utrzymanie lub osiągnięcie dobrego stanu wszystkich wód, w tym również zachowanie i przywracanie ciągłości ekologicznej cieków,
- dokonanie wiarygodnej oceny narażania społeczeństwa na ponadnormatywny hałas i promieniowanie elektromagnetyczne oraz podjęcie kroków do zmniejszenia tego zagrożenia tam, gdzie jest ono największe, stworzenie efektywnego systemu nadzoru nad substancjami chemicznymi dopuszczonymi na rynek, zgodnego z zasadami Rozporządzenia REACH.

Spośród wymienionych celów szczególnie istotne znaczenie z punktu widzenia realizacji przedmiotowego planu miejscowego mają cele:

- uwzględniania wymogów ochrony środowiska,
- ochrony powietrza,
- racjonalnego gospodarowania odpadami,
- ochrony wód przed zanieczyszczeniem,
- ochrony zasobów przyrodniczych.

Realizacja ustaleń projektowanego dokumentu (miedzy innymi zasad określonych w §6 i §13) powinna przyczynić się do osiągnięcia niektórych z wymienionych wcześniej celów. Ochrona zasobów przyrodniczych realizowana będzie poprzez przeznaczenie części obszaru pod różnego rodzaju zieleń (leśną, łąki i pastwiska) oraz ustalenie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej, przyczyniając się do realizacji celów ochrony przyrody oraz różnorodności biologicznej.

Wyznaczone w projektowanym dokumencie zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity: Dz.U. z 2017 r. poz. 1073 z późn. zm.), zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, oparte są na normach prawa krajowego zgodnych z prawem wspólnotowym oraz międzynarodowym.

7. SKUTKI DLA ŚRODOWISKA WYNIKAJĄCE Z REALIZACJI USTALEŃ PLANU

7.1. PRZYJĘTE ZAŁOŻENIA

Analiza skutków realizacji planu przyjmuje, że przy sporządzaniu planu wzięto pod uwagę wszystkie wymagane prawem aspekty ochrony środowiska. Zapisy planu zawarte w projekcie planu zostały przygotowane w sposób gwarantujący, że ich przyszłe negatywne skutki dla środowiska i zdrowia mieszkańców zostaną ograniczone do minimum. Lokalizacje nowych inwestycji muszą być ustalone w zgodzie ze szczegółowymi ustaleniami planu dotyczącymi m.in. wymagań ochrony środowiska, co zabezpiecza stan środowiska przed jego potencjalnym pogorszeniem.

W celu otrzymania metodologicznej przejrzystości prognozy oddziaływania ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze dokonano klasyfikacji poszczególnych terenów pod kątem potencjalnych zagrożeń stanu środowiska, mogących wystąpić w wyniku realizacji planu. Określono również przewidywany zasięg oddziaływania, jego rodzaj oraz trwałość i odwracalność. Ponadto scharakteryzowano wpływ ustaleń planu oraz rodzaj oddziaływania na tereny przyległe do obszaru opracowania.

Wydzielono trzy grupy, w ramach poniższej klasyfikacji, które przedstawiono na załączonej mapie w skali 1:1000 oraz opisano w niniejszym tekście:

1) **A – oddziaływanie korzystne**, do której należą:

- R – teren rolniczy,
- ZL – teren lasu,

- ZNU – teren zieleni nieurządzonej;
- 2) **B – oddziaływanie neutralne**, do której należą:
 - MN – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - MN-U – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej,
 - U – teren zabudowy usługowej,
 - Ukr – teren zabudowy usług kultu religijnego,
 - ZD – teren ogrodów działkowych,
 - ZC – teren cmentarza,
 - KSp – teren parkingów powierzchniowych,
 - KSp/U – teren parkingów powierzchniowych z towarzyszącą zabudową usługową,
 - KDD – teren dróg publicznych klasy dojazdowej,
 - KDW – teren dróg wewnętrznych,
 - KPJ – teren komunikacji pieszo-jezdnej;
- 3) **C – oddziaływanie niekorzystne**, do której należą:
 - P-U – teren obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz zabudowy usługowej,
 - KDZ – teren dróg publicznych klasy zbiorczej.

7.2. PROGNOZA SKUTKÓW WPLYWU USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE

Przyjęte i przedstawione powyżej założenia niniejszej prognozy opracowano w odniesieniu do wydzielonych grup, oznaczonych na mapie literami A, B i C.

Przewiduje się następujące oddziaływanie ustaleń planu na środowisko przyrodnicze, krajobraz i zdrowie mieszkańców, odpowiednio dla grupy:

- 1) **A** – tereny rolnicze, tereny lasów oraz tereny zieleni nieurządzonej będą stanowić o atrakcyjności krajobrazowej i przyrodniczej obszaru zabudowanego.

Obszar upraw rolnych będzie wykorzystywał sprzyjające warunki ekofizjograficzne, w tym dobre gleby. Pozostawienie terenów rolnych przyczyni się do zachowania zbliżonych do naturalnych stosunków wodnych, retencji, gleb i mikroklimatu. Tereny rolne będą enklawą bioróżnorodności, choć ograniczenia w siedliskach będą wynikały z prowadzonej działalności rolniczej. Tereny rolne będą częściowo narażone na uciążliwości pochodzące z sąsiadujących terenów komunikacyjnych, mieszkaniowych i cmentarnych (emisje zanieczyszczeń, hałas, odpady itp.). Z kolei intensywna gospodarka rolna z zastosowaniem chemicznych środków uprawy i ochrony roślin może być zagrożeniem dla jakości wód podziemnych i gleb. Tereny leśne będą w największym stopniu przyczyniać się do zachowania bioróżnorodności i oddziaływać na przyległe tereny rolnicze wzbogacając faunę i florę glebową, co korzystnie wpływa na produktywność tych terenów. Lasy kształtują korzystny mikroklimat i warunki biometeorologiczne w swoim otoczeniu. Obniżają prędkość wiatru w przypowierzchniowej warstwie atmosfery, co osłabia wywiewanie składników mineralnych z gleby (mniejszy transfer zanieczyszczeń biogennych na tereny przyległe) oraz zmniejsza parowanie wody z gleby. Las stanowi także barierę dla hałasu pochodzącego z terenów zurbanizowanych, a także pozwala zachować korytarze ekologiczne i siedliska dzikiej zwierzyny.

Pozostawienie terenów zieleni nieurządzonej będzie miało korzystny wpływ na stosunki wodne, retencje, zachowanie gleb i mikroklimat. Ponadto, będą tworzyć ciąg ekologiczny w południowej części miasta. Wykreowanie ogólnodostępnych terenów rekreacyjnych w obrębie zabudowy mieszkaniowo-usługowej powinno wpłynąć na podniesienie standardu zabudowy i jakości życia.

Oddziaływanie planu na środowisko i krajobraz można ocenić w następujący sposób:

- a) pod względem charakteru – jako korzystne,
- b) pod względem intensywności przekształceń – jako nieistotne,
- c) pod względem bezpośredniości oddziaływania – jako bezpośrednie i pośrednie,

- d) pod względem okresu trwania oddziaływania – jako długoterminowe,
- e) pod względem częstotliwości oddziaływania – jako stałe,
- f) pod względem zasięgu przestrzennego – jako miejscowe i lokalne,
- g) pod względem trwałości oddziaływania – jako częściowo odwracalne.

2) **B** – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, jednorodzinnej mieszkaniowo-usługowej, zabudowy usługowej, usług kultu religijnego, ogródków działkowych, cmentarza, parkingów powierzchniowych i parkingów powierzchniowych z towarzyszącą zabudową usługową, dróg publicznych klasy dojazdowej, dróg wewnętrznych i tereny komunikacji pieszo-jezdnej będą miały zauważalny wpływ na stan środowiska przyrodniczego i krajobraz.

Tereny mieszkaniowe rozwijać się będą kosztem terenów upraw rolnych, ale także na terenach poprodukcyjnych. Ustalenia planu przewidują zachowanie powierzchni terenu biologicznie czynnego na działkach budowlanych, na co najmniej 30-50% powierzchni działki w odniesieniu do funkcji usługowych i mieszkaniowych. Pozwoli to zachować wystarczające warunki dla egzystencji zieleni w przestrzeni miejskiej. Zieleni urządzona wzdłuż ciągów komunikacyjnych będzie podnosić estetykę miasta i jego walory krajobrazowe. Ustalenia planu wykorzystują dostępne zapisy dotyczące ograniczenia i wyeliminowania uciążliwości istniejącego i planowanego zagospodarowania. Dotyczy to stosowania proekologicznych oraz odnawialnych źródeł ciepła w gospodarstwach domowych, zaopatrzenia terenu w niezbędne media, w tym w sieć kanalizacyjną i deszczową, prowadzenia prawidłowej gospodarki odpadami i segregacji śmieci, zakazu odprowadzania zanieczyszczeń do gruntu. Mimo to w okresie grzewczym może dochodzić do kumulacji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych pochodzący z indywidualnych palenisk domowych oraz z terenów komunikacji. W obiektach, w których brak podłączenia do sieci kanalizacyjnej dopuszcza się zbiorniki bezodpływowe, jako rozwiązanie tymczasowe, których nieprawidłowa eksploatacja może prowadzić do zanieczyszczenia wód podziemnych i rozprzestrzeniania się odorów. W zakresie ochrony przed hałasem ustala się zapisy o dopuszczalnych poziomach dźwięku, zgodnie z przepisami odrębnymi. Zaleca się wykorzystanie wszelkich dostępnych rozwiązań organizacyjnych i technicznych (dźwiękoszczelne okna, układ pomieszczeń, materiały o podwyższonej dźwiękoszczelności) w celu dotrzymania tych standardów. Ustalenia dotyczące układu zabudowy, architektury, estetyki zabudowy, wysokości i ilości kondygnacji pozwalają stwierdzić, że walory krajobrazowe przestrzeni miejskiej zostaną zachowane i nie będzie się wprowadzać elementów dysharmonijnych i zaburzających strukturę przestrzenną.

Obszar istniejącego i projektowanego cmentarza stanowią kolejny element krajobrazowy na tym obszarze, ale będą źródłem potencjalnego zagrożenia dla środowiska gruntowo-wodnego (ewentualne przenikanie do wód gruntowych substancji pochodzących z rozkładu zwłok). Wyznaczono wokół niego strefę ograniczonego użytkowania wynoszącą 50 m, w której obowiązują ograniczenia użytkowania.

Oddziaływanie planu na środowisko i krajobraz można ocenić w następujący sposób:

- a) pod względem charakteru – jako bez znaczenia lub neutralne,
 - b) pod względem intensywności przekształceń, – jako zauważalne,
 - c) pod względem bezpośredniości oddziaływania – jako bezpośrednie i pośrednie,
 - d) pod względem okresu trwania oddziaływania – jako średnioterminowe i długoterminowe,
 - e) pod względem częstotliwości oddziaływania – jako stałe,
 - f) pod względem zasięgu przestrzennego – jako miejscowe,
 - g) pod względem trwałości oddziaływania – jako nieodwracalne i częściowo odwracalne.
- 3) **C** – tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów, zabudowy usługowej oraz dróg publicznych klasy zbiorczej będą głównym źródłem uciążliwości dla środowiska przyrodniczego takim jak: hałas, emisja spalin oraz zanieczyszczenia dla środowiska gruntowo-wodnego.

Zapisy planu zakazują lokalizowania przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko z wyjątkiem inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, dróg publicznych oraz inwestycji celu publicznego.

Intensywność ruchu na trasach komunikacyjnych w obrębie planu będzie zależeć od organizacji komunikacji w mieście i ilości osób odwiedzających cmentarz oraz dojeżdżających do pobliskich terenów mieszkaniowo-usługowych. Uciążliwości pochodzenia komunikacyjnego mogą wpływać na obniżenie jakości warunków zamieszkiwania na terenach mieszkaniowo-usługowych zlokalizowanych w sąsiedztwie drogi zbiorczej. Na obszarze objętym planem nie prowadzono pomiarów akustycznych jednak można podejrzewać, że obecność drogi zbiorczej i parkingów przy istniejącym cmentarzu powodują hałas komunikacyjny, który może być uciążliwy dla środowiska. Z punktu widzenia planowania przestrzennego w ustaleniach planu nie znalazły się żadne bezpośrednie odniesienia do ograniczenia hałasu. Dotyczy to zarówno sytuowania czynnych form ochrony przed hałasem, w postaci ekranów akustycznych, ale także rozwiązań technicznych (materiały budowlane, izolacyjne okna) czy przestrzennych (wprowadzenie zieleni izolacyjnej, odsunięcie linii zabudowy, wprowadzanie usług w rejonach o najwyższej uciążliwości akustycznej). Niemniej jednak działania wymienione powyżej zostaną prawdopodobnie podjęte zgodnie z innymi przepisami odrębnymi. Gospodarowanie wodami opadowymi i ściekami powstałymi na terenach komunikacji będzie regulowane z wykorzystaniem systemów kanalizacji deszczowej i sanitarnej. Wskazaniem działaniem w celu ograniczenia emisji zanieczyszczeń oraz lepszych parametrów wilgotnościowych i temperatury na obszarach komunikacyjnych jest wprowadzanie zieleni w postaci szpalerów drzew, ciągów żywopłotów, skwerów, trawników. Wprowadzenie zieleni przyulicznej złagodzi negatywny wpływ komunikacji na tereny mieszkaniowo-usługowe. Ustalenia planu stwarzają możliwości do zrównoważonego kształtowania tych obszarów, choć bezpośrednio nie ograniczają ich uciążliwości, to sugerują pewne rozwiązania przestrzenne (zieleni przyuliczna). Zastosowanie przepisów odrębnych oraz dbałość o estetykę miasta powinny być skutecznym narzędziem do wyegzekwowania poprawy warunków funkcjonowania układu komunikacyjnego.

Oddziaływanie planu na środowisko i krajobraz można ocenić w następujący sposób:

- a) pod względem charakteru – jako niekorzystne,
- b) pod względem intensywności przekształceń – jako duże,
- c) pod względem bezpośredniości oddziaływania – jako bezpośrednie,
- d) pod względem okresu trwania oddziaływania – jako długoterminowe,
- e) pod względem częstotliwości oddziaływania – jako stałe i okresowe,
- f) pod względem zasięgu przestrzennego – jako lokalne,
- g) pod względem trwałości oddziaływania – jako nieodwracalne.

8. ANALIZA I OCENA WPLYWU NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA WE WZAJEMNYM POWIĄZANIU

8.1. WPLYW NA GLEBY I POWIERZCHNIĘ ZIEMI

Tereny objęte planem to tereny częściowo zainwestowane (zabudowa mieszkaniowa, usługi, produkcja, komunikacja) oraz tereny pól uprawnych czy niewielkich kompleksów leśnych. Uzupełnienie zabudowy mieszkaniowo-usługowej oraz modernizacja układu komunikacyjnego spowoduje niewielkie ograniczenie powierzchni terenu biologicznie czynnego. Rzeźba terenu nie będzie w sposób istotny przekształcona w wyniku prac ziemnych przygotowujących tereny na posadowienie zabudowy. Rozwój komunikacji może spowodować możliwość pojawienia się lokalnych ognisk zanieczyszczeń gleb substancjami ropopochodnymi oraz osadami. Rozszerzenie cmentarza odbędzie się kosztem terenów rolnych.

Nie prognozuje się znaczącego negatywnego oddziaływania wpływu ustaleń planu na gleby i powierzchnię ziemi. Wskaźnik zabudowy, duży udział terenów biologicznie czynnych będą gwarantowały zachowanie dobrego stanu środowiska glebowego i ograniczenie przekształceń powierzchni ziemi.

8.2. WPLYW NA WODY POWIERZCHNIOWE I PODZIEMNE

Zabudowa i zabetonowanie terenu ograniczą możliwość zasilania wód gruntowych. Ustalenia planu dopuszczają odprowadzanie czystych wód opadowych do wód gruntowych, co poprawi bilans wód gruntowych, zapobiegając przesuszeniu gruntu.

Istniejąca i planowana zabudowa będzie wiązała się z przebywaniem na tym terenie niezbyt dużej liczby osób (zamieszkiwanie, obiekty usługowe lub produkcyjno-usługowe). Zabudowa mieszkaniowa, mieszkaniowo-usługowa, usługowa czy produkcyjno-składowa będzie źródłem „produkcji” ścieków komunalnych. Ustalenia planu określają sposób odprowadzania ścieków komunalnych - wyłącznie siecią kanalizacyjną do miejskiej oczyszczalni ścieków, a ewentualna uciążliwość dla środowiska z tytułu odprowadzenia oczyszczonych ścieków może wystąpić w miejscu zrzutu z oczyszczalni do wód powierzchniowych. Na terenie planu zakazuje się lokalizacji zbiorników na nieczystości płynne i przydomowych oczyszczalni ścieków. Zanieczyszczone wody opadowe z terenów utwardzonych, zwłaszcza komunikacyjnych powinny być podczyszczone przed odprowadzeniem do odbiornika.

Tereny zarówno istniejącego jak i projektowanego cmentarza są potencjalnie źródłem zanieczyszczeń mogących się przedostawać do wód podziemnych, a za ich pośrednictwem do wód powierzchniowych. W chwili obecnej brak jednak informacji o tego typu oddziaływaniu cmentarza na wody gruntowe i powierzchniowe.

8.3. WPLYW NA POWIETRZE ATMOSFERYCZNE

Na obszarze objętym planem dopuszcza się zaopatrzenie w ciepło z sieci ciepłowniczej oraz z proekologicznych wysokosprawnych źródeł energii cieplnej, charakteryzujących się brakiem lub niską emisją substancji do powietrza. Dopuszcza się także wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii o mocy nieprzekraczającej 100 kW. Mimo to rozwój terenów zurbanizowanych i wzrost natężenia ruchu może spowodować wzrost ilości emisji do atmosfery. W niesprzyjających warunkach atmosferycznych możliwe jest okresowe przekroczenie dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń powietrza, zwłaszcza w okresie grzewczym i w trakcie warunków inwersyjnych. Lokalne kotłownie na gaz, węgiel czy koks emitują, oprócz zanieczyszczeń, duże ilości dwutlenku węgla, co ma wpływ na globalne zmiany klimatyczne. Dodatkowym czynnikiem emitującym zanieczyszczenia do atmosfery jest ruch kołowy na istniejących i planowanych trasach komunikacyjnych. Rozwój terenów zurbanizowanych i rozbudowa układu komunikacyjnego może wpłynąć na zwiększenie natężenia ruchu, a przez to na wzrost emisji spalin.

Istniejące i planowane tereny zieleni, lasów oraz tereny pól uprawnych jak i zieleń towarzysząca funkcji cmentarza będą jedynie częściowo redukować zanieczyszczenia powietrza i to tylko w okresie wegetacyjnym.

Prognozowana emisja zanieczyszczeń atmosferycznych będzie miała związek z niską emisją z obiektów mieszkalnych i usługowych. Nie prognozuje się znaczącego negatywnego oddziaływania na jakość powietrza atmosferycznego.

8.4. WPLYW NA KLIMAT AKUSTYCZNY

Źródłem hałasu komunikacyjnego są ulice zbiorcza i dojazdowa. Dla zabudowy mieszkaniowej wprowadzono standardy akustyczne, ale ich dotrzymanie zależne będzie od działań inwestycyjnych prowadzonych w ramach terenów komunikacji. W rejonie zabudowy znajdującej się wzdłuż tras, gdzie notuje się największe przekroczenia dopuszczalnych norm, zaleca się wprowadzenie czynnych form ochrony akustycznej w postaci ekranów akustycznych, wałów ziemnych lub wielopiętrowej zieleni izolacyjnej. Decyzje o wykonaniu konkretnych inwestycji należy podejmować po wykonaniu pomiarów natężenia ruchu i wartości hałasu.

Prognozuje się nieznaczny wzrost hałasu wzdłuż ciągów komunikacyjnych, jednak nie będzie to hałas uciążliwy dla ludzi.

8.5. WPLYW NA RÓŻNORODNOŚĆ BIOLOGICZNA, ŚWIAT ROŚLINNY I ZWIERZĘCY

W ustaleniach szczegółowych dla terenów zainwestowania znalazły się zapisy dotyczące procentowego udziału powierzchni terenu biologicznie czynnego w powierzchni działki budowlanej. Minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej ustalono dla:

- 1) zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej na poziomie 30%;
- 2) usług (w tym usług kultu religijnego) na poziomie między 40% a 50%;
- 3) obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz obiektów usługowych na poziomie 20%;
- 4) ogrodów działkowych na poziomie 80%;
- 5) terenu cmentarza na poziomie 30%;
- 6) terenu parkingu powierzchniowego na poziomie 5%;
- 7) terenu parkingu powierzchniowego z towarzyszącą zabudową usługową na poziomie 10%.

W ustaleniach planu znajdują się także przeznaczenia w 100% pozostające biologicznie czynne.

Tereny zieleni towarzyszącej zabudowie ukształtowane zostaną głównie w oparciu o gatunki roślin ozdobnych i odpornych na warunki miejskie, co będzie miało negatywny wpływ na różnorodność biologiczną obszaru, tym bardziej, że wykorzystane zostaną też gatunki obce, często inwazyjne, które stanowią zagrożenie dla rodzimej flory, ale pozytywnie wpłynie na walory krajobrazowe przestrzeni miejskiej. Częściowe zabudowanie obszaru opracowania nie spowoduje zauważalnych zmian w jakości środowiska, są to tereny przylegające do już istniejącej zabudowy nie stanowiące obszarów cennych przyrodniczo. Obszary te mogą być wykorzystywane ze względu na ich rolniczy charakter przez zwierzęta w charakterze żerowiska. Jednak mnogość takich terenów na obszarze opracowania pozwala przypuszczać, że ich zainwestowanie nie przyczyni się do znacznego zmniejszenia bazy żerowiskowej na obszarze opracowania.

Nie prognozuje się bezpośredniego wpływu na różnorodność biologiczną ustaleń planu. Nie prognozuje się negatywnego wpływu na zachowanie siedlisk roślinnych. Nie prognozuje się znacznego negatywnego wpływu na faunę. Wprowadzenie zabudowy i presja antropogeniczna może wpływać na przemieszczenie się zwierzyzny w inne rejony.

8.6. WPLYW NA KLIMAT LOKALNY

Zainwestowanie części powierzchni planu poprzez wprowadzenie nowej zabudowy może w ograniczony sposób wpłynąć na modyfikację lokalnego klimatu, szczególnie w odniesieniu do zaburzeń pola wiatru, ograniczenie przewietrzania i podwyższenie średniej temperatury powietrza. Przy planowanej intensywności zabudowy okresowo może dojść do nasilenia zjawisk charakterystycznych dla miejskiej wyspy ciepła (przesuszenie powietrza, spadek ilości tlenu).

Nie prognozuje się znaczących zmian klimatu lokalnego.

8.7. WPLYW NA KRAJOBRAZ, ZABYTKI I ZASOBY NATURALNE

Zabudowa na obszarze objętym planem nie posiada walorów architektonicznych. Ustalenia planu w zakresie ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu zapewniają utrzymanie skali zabudowy (ograniczenie wysokości zabudowy), charakteru zabudowy (zabudowa jednorodzinna, usługowa, produkcyjna), kolorystyki. Stawarza to możliwość harmonijnego zagospodarowania całego obszaru, co korzystnie wpływa na walory krajobrazowe terenów miejskich.

Na obszarze objętym planem ustalenia planu zapewniają ochronę potencjalnych zabytków archeologicznych, wprowadzając strefę ochrony konserwatorskiej. Jest to także obszar w granicach Parku Kulturowego Miasta Końskie, dlatego nakazuje się również szczególną dbałość o zabytkowe tereny zieleni, układ przestrzenny oraz obiekty architektoniczne. Obszar planu znajduje się także w zasięgu obszaru chronionego krajobrazu. Planowane zagospodarowanie nie powinno stanowić zagrożenia dla walorów krajobrazowych i kulturowych tego obszaru.

Prognozuje się, że wpływ planu na krajobraz, zabytki i zasoby naturalne będzie pozytywny.

8.8. WPLYW NA ZDROWIE LUDZI

Zachowanie istniejącej zabudowy i układu komunikacyjnego oraz terenów cmentarza nie powinna w sposób istotny zwiększyć zasięgu uciążliwości z tym związany (m.in. emisje zanieczyszczeń powietrza, emisje hałasu, ograniczenie powierzchni otwartych i terenów zieleni). Liczba mieszkańców, którzy mogą być narażeni na uciążliwości wzrośnie nieznacznie. Zmiana warunków zamieszkiwania może mieć pewien wpływ na zdrowie ludzi. Wprawdzie o zdrowiu człowieka decyduje dużo innych uwarunkowań i osobnicza odporność na choroby, ale np. zaburzenie snu w wyniku uciążliwego hałasu, trwające przez długi czas, może odbić się na kondycji zdrowotnej mieszkańców.

Prognozuje się, że ustalenia planu nie wprowadzają nowych uciążliwych funkcji, a uporządkowanie struktury przestrzennej i uregulowania zasad lokalizacji zabudowy i infrastruktury technicznej i komunikacyjnej powinna poprawić warunki zamieszkiwania.

9. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO

Analizowany dokument zawiera rozwiązania, które mają na celu zapobieżenie i/lub ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko będących skutkiem jego realizacji. Ich uwzględnienie jest jednym z głównych sposobów realizacji zasad zapobiegania i przezorności sformułowanych w art. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 672 z późn. zm.). Inny charakter mają rozwiązania kompensacyjne, o których mowa w przepisach dot. ochrony środowiska. Przepis art. 3 ustawy Prawo ochrony środowiska określa kompensację przyrodniczą, jako całość działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych. Jednocześnie, jak wynika z art. 75 ust. 3 tej ustawy, naprawienie wyrządzonych szkód i kompensacja przyrodnicza wymagana jest wówczas, gdy ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa. Natomiast w wytycznych do zarządzania obszarami Natura 2000 można przeczytać, że „środki kompensujące obejmują działania specyficzne dla przedsięwzięcia lub planu i stanowią uzupełnienie normalnej praktyki tzw. dyrektyw dotyczących przyrody. Ich celem jest zrównoważenie negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia oraz kompensacja proporcjonalna do szkody wyrządzonej danemu gatunkowi lub siedlisku przyrodniczemu. Środki kompensujące są rozwiązaniem ostatecznym. Stosuje się je tylko wtedy, gdy inne zabezpieczenia dyrektywy są nieskuteczne, a decyzja w sprawie rozważenia realizacji przedsięwzięcia lub planu mającego negatywnie oddziaływać na obszar sieci Natura 2000 jest mimo wszystko pozytywna”.

Realizacja przedmiotowego planu nie spowoduje utraty zasobów przyrodniczych, lecz jedynie stwarza możliwość realizacji działań o negatywnym wpływie na niektóre elementy środowiska. Ryzyko pewnych, negatywnych zmian w środowisku przyrodniczym wiąże się z przeznaczeniem, a zwłaszcza zagospodarowaniem przestrzennym terenu.

Nie przewiduje się jednak negatywnych oddziaływań na przedmiot i spójność obszarów Natura 2000, gdyż znajdują się one w znacznej odległości od granic terenu objętego sporządzeniem planu. W analizowanym przypadku nie ma, zatem przesłanek do zastosowania kompensacji przyrodniczej.

Wspomnianymi wcześniej rozwiązaniami łagodzącymi, ujętymi w projektowanym dokumencie, jako zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu (§ 6) są następujące nakazy i zakazy:

- 1) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej i dróg publicznych oraz inwestycji celu publicznego;
- 2) w zakresie ochrony powietrza, nakaz utrzymania standardów emisyjnych przez nowe obiekty budowlane, zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu ochrony środowiska;
- 3) w zakresie ochrony gleb:

- a) zakaz zmiany istniejącego ukształtowania terenu powodującej naruszenie stosunków wodnych ze szkodą dla gruntów sąsiednich,
- b) zakaz zasypywania naturalnych cieków wodnych mających wpływ na małą i dużą retencję wodną;
- 4) w zakresie ochrony przed hałasem, dopuszczalny poziom hałasu w środowisku dla terenów oznaczonych symbolami:
 - a) MN – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - b) MN-U – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej, zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - c) ZD – jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie szczególnych warunków gospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu (§ 13) ujęto ważne dla ochrony wód powierzchniowych zapisy nakazujące utrzymanie istniejących cieków wodnych i rowów melioracyjnych. W paragrafie tym ujęto również takie zapisy jak:

- zakaz lokalizowania nowej zabudowy w strefie ograniczonego użytkowania od cmentarza – 50m,
- zakaz lokalizowania nowej zabudowy w strefie technicznej wyznaczonej wzdłuż napowietrznej linii elektroenergetycznej średniego napięcia o szerokości 10 m (po 5 m w każdą stronę od osi linii),
- zakaz lokalizowania zakładów o zwiększonym i dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii przemysłowych.

Poza funkcją, istotny wpływ na kształtowanie zagospodarowania danego obszaru mają ustalenia projektowanego dokumentu dot. zasad modernizacji, rozbudowy i budowy infrastruktury technicznej (§ 14). Projekt planu ustala następujące rozwiązania:

- 1) zaopatrzenie w energię elektryczną
 - a) z sieci elektroenergetycznej średniego i niskiego napięcia,
 - b) dopuszcza się rozbudowę i modernizację sieci elektroenergetycznej w formie linii kablowych średniego i niskiego napięcia wraz z przyłączami oraz budowę stacji transformatorowych wyłącznie wewnętrznych;
- 2) zaopatrzenie w gaz:
 - a) z sieci gazowej zlokalizowanej poza granicami obszaru objętego planem,
 - b) z indywidualnych zbiorników z gazem płynnym,
 - c) z butli z gazem propan-butan;
- 3) zaopatrzenie w ciepło:
 - a) z indywidualnych i zbiorowych źródeł ciepła,
 - b) ze źródeł odnawialnych o mocy nie przekraczającej 100 kW,
 - c) z proekologicznych wysokosprawnych źródeł energii cieplnej, charakteryzujących się brakiem lub niską emisją substancji do powietrza;
- 4) zaopatrzenie w wodę:
 - a) z sieci wodociągowej,
 - b) do celów przeciwpożarowych zgodnie z ustaleniami zawartymi w przepisach odrębnych;
- 5) odprowadzanie ścieków bytowych i przemysłowych:
 - a) zakaz odprowadzania nieoczyszczonych ścieków powstałych na obszarze planu do wód powierzchniowych, rowów melioracyjnych oraz wprost do gruntu,
 - b) do sieci kanalizacji sanitarnej,
 - c) dla budynków nieposiadających dostępu do sieci kanalizacyjnej poprzez odprowadzanie ścieków do szczelnych zbiorników bezodpływowych, jako rozwiązanie tymczasowe do czasu budowy kanalizacji,
 - d) zakaz lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków;
- 6) odprowadzanie wód opadowych i roztopowych:
 - a) do sieci kanalizacji deszczowej i rowów,
 - b) niezanieczyszczonych do ziemi;
- 7) gospodarowanie odpadami zgodnie z przepisami odrębnymi;

8) dostęp do systemów łączności poprzez sieć telekomunikacyjną i systemy łączności bezprzewodowej.
Dodatkowo, plan ustala nakaz podłączenia do sieci wodociągowej wszystkich budynków korzystających z wody do picia i dla potrzeb gospodarczych zlokalizowanych w odległości mniejszej niż 150 m od terenu ZC.

Rozwiązania	Ocena rozwiązań w zakresie realizacji wybranych celów dot. ochrony środowiska			
	Ochrona wód	Ochrona powietrza	Ochrona gleb	Ochrona krajobrazu
Realizacja zasilania z sieci elektroenergetycznych	+/-	+/-	+/-	-
Budowa stacji transformatorowych	+/-	+/-	+/-	-
Zaopatrzenie w gaz z sieci gazowej	+/-	+	+/-	+/-
Zaopatrzenie w gaz z podziemnych, indywidualnych zbiorników z gazem płynnym	+/-	+	+/-	-
Zaopatrzenie w gaz z butli z gazem propan-butan	+/-	+/-	+/-	+/-
Zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych i zbiorowych źródeł ciepła	+/-	+	+/-	+/-
Zaopatrzenie w ciepło ze źródeł odnawialnych o mocy nie przekraczającej 100 kW	+/-	+	+/-	-
Zaopatrzenie w ciepło z proekologicznych wysokosprawnych źródeł energii cieplnej, charakteryzujących się brakiem lub niską emisją substancji do powietrza	+/-	+	+/-	+/-
Zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej	+	+/-	+	+/-
Odprowadzanie ścieków bytowych i przemysłowych do sieci kanalizacji sanitarnej	+	+/-	+	+/-
Zakaz odprowadzania nieoczyszczonych ścieków powstałych na obszarze planu do wód powierzchniowych, rowów melioracyjnych oraz wprost do gruntu	+	+/-	+	+/-
Odprowadzanie ścieków dla budynków nieposiadających dostępu do sieci kanalizacyjnej poprzez odprowadzanie ścieków do szczelnych zbiorników bezodpływowych, jako rozwiązanie tymczasowe do czasu realizacji kanalizacji	-	+/-	-	+/-
Odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji	+	+/-	+	+/-

deszczowej i rowów				
Odprowadzanie wód opadowych i roztopowych niezanieczyszczonych do ziemi	+	+/-	+	+/-

Tab.5. Ocena rozwiązań przewidzianych w mpzp.

Oznaczenia użyte w Tab.4.:

- (+) – wpływ na środowisko korzystny,
- (-) – wpływ na środowisko niekorzystny,
- (+/-) – wpływ na środowisko neutralny.

Z przedstawionej analizy wynika, że przyjęte w projekcie planu miejscowego zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej należy określić, jako przeważnie korzystne dla realizacji wytypowanych celów z zakresu ochrony środowiska. Dotyczy to zwłaszcza zapewnienia ochrony takich komponentów jak: zasoby wodne, gleba oraz powietrze. Istotnymi dla zapewnienia właściwych warunków ochrony środowiska oraz ograniczenia oddziaływania skutków ustaleń projektowanego dokumentu na ludzi, są zwłaszcza rozwiązania z zakresu gospodarki wodno-ściekowej i ochrony powietrza. Wskazane rozwiązania opierają się na zasadach: oczyszczania oraz (zorganizowanego) odprowadzania ścieków, w tym wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacyjnej. W tym zakresie korzystne jest również ujęcie w planie rozwiązania zaopatrzenia w wodę z sieci wodociągowej. Za niekorzystne dla środowiska (rozwiązanie tymczasowe) uznano stosowanie zbiorników bezodpływowych do gromadzenia ścieków.

Powyższe zestawienie ujmuje również zasady, których realizacja nie będzie miała istotnego i bezpośredniego wpływu (negatywnego/ pozytywnego) na niektóre elementy środowiska (np. realizacja sieci elektroenergetycznych średniego i niskiego napięcia).

W odniesieniu do poszczególnych terenów przeznaczonych pod zabudowę projekt planu wprowadza obowiązek zapewnienia minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej, co powinno w części zminimalizować negatywne skutki dla środowiska planowanego zagospodarowania przestrzennego. Ponadto projektowany dokument ustala zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu (§ 6).

Ocenia się, że przyjęte w projektowanym dokumencie rozwiązania przestrzenne uwzględniają wymagania ochrony środowiska przyrodniczego i ochrony jego zasobów oraz są zbieżne z zasadą minimalizacji potencjalnych niekorzystnych oddziaływań na środowisko inwestycji dopuszczonych przez plan.

10. MOŻLIWOŚCI ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH

Projekt planu nie wprowadza funkcji, które mogłyby oddziaływać na cele, przedmiot ochrony i integralność obszarów Natura 2000 występujących w pobliżu miasta i gminy Końskie, więc nie ma potrzeby rozpatrywania rozwiązań alternatywnych.

11. PRZEWIDYWANE MOŻLIWOŚCI TRANSGRANICZNEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Zgodnie z przepisami zawartymi w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity: Dz.U. z 2016 r., poz. 353 z późn. zm.), rozdział 3, dział VI dotyczący postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku projektów polityk, strategii, planów i programów opracowywany, projekt planu nie wprowadza funkcji, które mogłyby potencjalnie transgranicznie oddziaływać na środowisko.

12. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Organ opracowujący projekt dokumentu, którym jest tutaj miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, zobowiązany jest monitorować, jakie skutki dla środowiska ma praktyczna realizacja jego postanowień. Ma to umożliwić podjęcie działań zmierzających do usunięcia negatywnych zmian w środowisku, gdyby one wystąpiły. Metodyka analizy realizacji postanowień mpzp powinna:

- 1) uwzględniać aktualny stan środowiska;
- 2) być dostosowana do przyjętych kierunków zagospodarowania przestrzennego;
- 3) opierać się na analizie wpływu skutków ustaleń planu na środowisko.

Wybierając wskaźniki monitoringu do oceny skutków realizacji ustaleń planu należy wziąć pod uwagę dostępność danych i ich miarodajność. Powszechnie stosowanymi wskaźnikami służącymi do oceny zmian przestrzennych (poprawa, pogorszenie stanu środowiska) i ich dynamiki są:

- 1) jakość wód powierzchniowych;
- 2) jakość powietrza atmosferycznego, zwłaszcza akustycznego;
- 3) ilość ścieków odprowadzanych do odbiornika, dysproporcje między siecią wodociągową a kanalizacyjną;
- 4) liczba mieszkańców obsługiwanych przez oczyszczalnie ścieków;
- 5) udział odnawialnych źródeł energii w wytwarzaniu energii;
- 6) udział użytków rolnych w powierzchni gminy;
- 7) udział użytków leśnych w powierzchni gminy;
- 8) powierzchnia i stan zachowania siedlisk przyrodniczych i obszarów chronionych w otoczeniu terenu opracowania planu;
- 9) zmiany położenia zwierciadła wody gruntowej.

Większość z tych wskaźników jest jednak nieprzydatna do oceny skutków realizacji zmian przestrzennych wynikających z realizacji przedmiotowego planu, jednakże mogą być one wykorzystane do oceny realizacji planowania przestrzennego w skali całej gminy, jak np. udział użytków leśnych, rolnych, udział odnawialnych źródeł energii w wytwarzaniu energii.

Niektóre z wyżej wymienionych wskaźników mierzone są w ramach państwowego monitoringu środowiska, stanowiącego system pomiarów, ocen i prognoz stanu środowiska oraz gromadzenia, przetwarzania i rozpowszechniania informacji o środowisku, realizowanego przez Inspekcję Ochrony Środowiska. Zgodnie z art. 10 ust. 1 dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z 21.07.2001), państwa członkowskie Unii Europejskiej, w tym również Polska zostały zobowiązane do monitorowania znaczącego wpływu na środowisko, wynikającego z realizacji planów i programów. Jak wynika z tego artykułu, celem monitoringu jest między innymi możliwość określenia na wczesnym etapie nieprzewidzianego niepożądanego wpływu oraz podjęcia odpowiedniego działania naprawczego. Zgodnie z art. 10 ust. 2 w celu przestrzegania ust. 1 można wykorzystywać, stosownie do potrzeb, istniejące systemy monitoringu w celu uniknięcia powielania monitoringu. Zatem monitoring skutków realizacji postanowień mpzp w zakresie oddziaływania na środowisko może polegać na analizie i ocenie poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska lub też w ramach innych monitoringów prowadzonych przez organy administracji publicznej, gminy oraz podmioty gospodarcze, o ile dotyczą one obszaru objętego mpzp.

Ustalenia przedmiotowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględniają wymogi ochrony środowiska zgodnie z obowiązującymi przepisami. Ponadto zawierają szereg ustaleń minimalizujących negatywny jego wpływ na środowisko. Jednakże z dokonanych analiz wynika, że realizacja planu może mimo wszystko wpłynąć na niektóre elementy środowiska, jak: powietrze, gleba, klimat akustyczny, woda.

Należy jeszcze zwrócić uwagę na uwarunkowania prawne analiz realizacji mpzp określone w przepisach planowania i zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity: Dz.U. z 2017 r. poz. 1073 z późn. zm.) „w celu oceny aktualności studium i planów miejscowych wójt, burmistrz albo prezydent miasta dokonuje analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, ocenia postępy w opracowywaniu planów miejscowych i opracowuje wieloletnie programy ich sporządzania w nawiązaniu do ustaleń studium, z uwzględnieniem decyzji zamieszczonych w rejestrach, o których mowa w art. 57 ust. 1-3 i art. 67, oraz wniosków w sprawie sporządzenia lub zmiany planu miejscowego”. Ponadto, jak wynika, z dalszego ustępu (art. 32 ust. 2 ustawy) organ wykonawczy gminy przekazuje wyniki ww. analiz, po uzyskaniu opinii gminnej lub innej właściwej, w rozumieniu art. 8 ustawy, komisji urbanistyczno-architektonicznej, co najmniej raz w czasie kadencji rady. Rada gminy podejmuje uchwałę w sprawie aktualności studium i planów miejscowych, a w przypadku uznania ich za nieaktualne, w całości lub w części, podejmuje działania dotyczące zmiany studium lub planu miejscowego.

Przedstawione uwarunkowania prawne uznaje się za wystarczające do monitorowania realizacji mpzp.

13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Planowane zagospodarowanie przewiduje częściowe utrzymanie istniejących terenów zieleni, lasów, upraw rolnych oraz zabudowy mieszkaniowej, mieszkaniowo-usługowej i produkcyjno-usługowej jak również wprowadzenie nowej zabudowy i cmentarza.

Ustalenia planu ograniczają uciążliwości planowanego zagospodarowania (odprowadzanie ścieków do kanalizacji, stosowanie proekologicznych paliw do ogrzewania). Nie eliminują jednak całkowicie uciążliwości związanych z hałasem, emisją spalin, przesuszeniem gruntu.

Zgodnie z metodyką prognozy na obszarze objętym planem wyznaczono trzy grupy terenów o różnym wpływie na środowisko przyrodnicze.

W pierwszej grupie (oddziaływanie korzystne) znalazły się: tereny rolnicze, tereny lasów oraz tereny zieleni nieurządzonej, które będą stanowić o atrakcyjności krajobrazowej i przyrodniczej obszaru zabudowanego. Pozostawienie terenów rolnych przyczyni się do zachowania zbliżonych do naturalnych stosunków wodnych, retencji, gleb i mikroklimatu. Tereny rolne będą enklawą bioróżnorodności, choć ograniczenia w siedliskach będą wynikały z prowadzonej działalności rolniczej.

Tereny leśne będą w największym stopniu przyczyniać się do zachowania bioróżnorodności i oddziaływać na przyległe tereny rolnicze wzbogacając faunę i florę glebową, co korzystnie wpłynie na produktywność tych terenów.

Pozostawienie terenów zieleni nieurządzonej będzie miało korzystny wpływ zarówno na stosunki wodne, retencje, zachowanie gleb i mikroklimat jak również na rozwój ciągów ekologiczny w południowej części miasta Końskie.

W drugiej grupie (oddziaływanie neutralne) znalazły się: tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, jednorodzinnej mieszkaniowo-usługowej, zabudowy usługowej, usług kultu religijnego, ogródków działkowych, cmentarza, parkingów powierzchniowych i parkingów powierzchniowych z towarzyszącą zabudową usługową, dróg publicznych klasy dojazdowej, dróg wewnętrznych i tereny komunikacji pieszo-jezdnej. Ustalenia planu przewidują zachowanie powierzchni terenu biologicznie czynnego na działkach budowlanych, na co najmniej 30% powierzchni działki w odniesieniu do planowanych funkcji. Pozwoli to na większości terenów zachować wystarczające warunki dla egzystencji zieleni w przestrzeni zurbanizowanej. Ustalenia planu wykorzystują dostępne zapisy dotyczące ograniczenia i wyeliminowania uciążliwości istniejącego i planowanego zagospodarowania. Dotyczy to stosowania proekologicznych oraz odnawialnych źródeł ciepła w gospodarstwach domowych, zaopatrzenia terenu w niezbędne media, w tym w sieć kanalizacyjną i deszczową, prowadzenia prawidłowej gospodarki odpadami i segregacji śmieci, zakazu odprowadzania zanieczyszczeń do gruntu. Mimo to w okresie grzewczym może

dochodzić do kumulacji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych pochodzący z indywidualnych palenisk domowych oraz z terenów komunikacji. W zakresie ochrony przed hałasem ustala się bierne zapisy o dopuszczalnych poziomach dźwięku, zgodnie z przepisami szczególnymi. Zaleca się wykorzystanie wszelkich dostępnych rozwiązań organizacyjnych i technicznych (dźwiękoszczelne okna, układ pomieszczeń, materiały o podwyższonej dźwiękoszczelności) w celu dotrzymania tych standardów. Ustalenia dotyczące układu zabudowy, architektury, estetyki zabudowy, wysokości i ilości kondygnacji pozwalają stwierdzić, że walory krajobrazowe przestrzeni wiejskiej zostaną zachowane i nie będzie się wprowadzać elementów dysharmonijnych i zaburzających strukturę przestrzenną.

W trzeciej grupie (oddziaływanie niekorzystne) znalazły się: tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów, zabudowy usługowej i dróg publicznych klasy zbiorczej, które będą głównym źródłem uciążliwości dla środowiska przyrodniczego takim jak: hałas, emisja spalin oraz zanieczyszczenia dla środowiska gruntowo-wodnego.

Zapisy planu zakazują lokalizowania na obszarze planu usług i produkcji powodujących ponadnormatywną uciążliwość wykraczającą poza działkę, do której inwestor posiada prawo do dysponowania oraz zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko z wyjątkiem inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, dróg publicznych oraz inwestycji celu publicznego.

Rozbudowa układu komunikacyjnego spowoduje dodatkowy wzrost natężenia ruchu, a w konsekwencji hałas i emisję do atmosfery.

W ustaleniach planu nie ma zapisów ograniczających uciążliwość oddziaływania dróg na tereny chronione przed hałasem, ustala się jedynie bierne zapisy o dopuszczalnych poziomach dźwięku, zgodnie z przepisami odrębnymi. Ustalenia planu nie eliminują uciążliwości terenów komunikacyjnych, natomiast wprowadzenie zieleni przyulicznej złagodzi negatywny wpływ komunikacji na tereny mieszkaniowo-usługowe.

W przypadku braku realizacji ustaleń zawartych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego należy się liczyć z chaotycznym rozwojem zabudowy, zwłaszcza zabudowy produkcyjnej i usługowej. Brak szczegółowych uregulowań w tym zakresie mógłby skutkować bezpowrotnymi zmianami środowiska, zwłaszcza w zakresie elementów przyrodniczych, dla których wskazane jest ich zachowanie i wzbogacanie. Na przestrzeni kolejnych lat nie należy wykluczać negatywnej presji ze strony terenów zabudowanych, zwłaszcza produkcyjnych i usługowych, związanych z emisjami do powietrza zanieczyszczeń powstających w procesach produkcyjnych, czy też nieprawidłowego odprowadzania ścieków do środowiska gruntowo-wodnego. Tereny objęte opracowaniem są w części terenami zainwestowanymi – głównie budownictwem mieszkaniowym i usługowym. Funkcje te wymagają dotrzymania określonych standardów jakości środowiska wynikających z przepisów ochrony środowiska, budowlanych i sanitarnych. Obowiązkiem bowiem władających, co dotyczy głównie terenów usługowych i produkcyjnych, będzie zapewnienie nie przekraczania obowiązujących norm (np. w zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza) poza terenem własności.

Projekt planu, przy wsparciu przepisów szczególnych, będzie ograniczać uciążliwości terenów mieszkaniowych. Niemożliwe jest jednak wyeliminowanie wszystkich uciążliwości planowanego zagospodarowania. Dotyczy to zwłaszcza emisji zanieczyszczeń do atmosfery oraz hałasu komunikacyjnego.

Ustalenia planu wprowadzają ograniczenia w lokalizacji obiektów szczególnie uciążliwych oraz w sposób poprawny ograniczają zanieczyszczenia środowiska gruntowo – wodnego i atmosfery. Planowane zagospodarowanie, nie powinno w sposób znaczący oddziaływać na środowisko przy zastosowaniu zapisanych w ustaleniach planu obostrzeń dotyczących ochrony środowiska.

W celu ograniczenia negatywnego oddziaływania realizacji planu na środowisko przedstawia się następujące wnioski i propozycje działań:

- wskazane jest stopniowe przeznaczanie obszarów pod zainwestowanie (w pierwszej kolejności obszary uzbrojone i dostępne komunikacyjne oraz łatwe do wyposażenia w infrastrukturę techniczną i drogową);
- realizacja zabudowy na obszarach wskazanych w planie miejscowym powinna być poprzedzona wyposażeniem terenów w infrastrukturę techniczną, a przede wszystkim skanalizowaniem terenów oraz zapewnieniem dojazdu;
- na styku terenów zainwestowanych a terenów potencjalnie cennych przyrodniczo konieczne jest wprowadzenie zabezpieczeń przed negatywnym oddziaływaniem na środowisko, stosując wszelkie dostępne techniki.

14. ZAŁĄCZNIKI

- 1) Oświadczenie autora, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa o ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 353 z późn. zm.) – załącznik nr 1;
- 2) Rysunek prognozy oddziaływania na środowisko – załączniki nr 2.

SPIS RYSUNKÓW

Rys.1.	Lokalizacja obszaru opracowania na tle obszarów chronionych. (źródło: opracowanie własne)	13
--------	---	----

SPIS TABEL

Tab.1.	Struktura użytków rolnych. (źródło: opracowanie własne)	9
Tab.2.	Struktura własnościowa gruntów leśnych i lasów w gminie Końskie – dane za 2014 r. (źródło: Bank Danych Lokalnych, GUS – opracowanie własne)	10
Tab.3.	Pomniki przyrody na terenie gminy Końskie (źródło: RDOŚ Kielce – opracowanie własne)	12
Tab.4.	Wynikowe klasy strefy świętokrzyskiej dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia – 2015 r. (źródło: WIOŚ Kielce – opracowanie własne)	17
Tab.5.	Ocena rozwiązań przewidzianych w mpzp.	30

SPIS ZDJĘĆ

Fot. 1.	Zabudowa mieszkaniowa w centrum obszaru opracowania – po prawej mapa z lokalizacją i kierunkiem wykonania zdjęcia. (źródło: opracowanie własne)	14
Fot. 2.	Zabudowa usługowa w centrum obszaru opracowania przy ul. Browarnej – po prawej mapa z lokalizacją i kierunkiem wykonania zdjęcia. (źródło: opracowanie własne)	14
Fot. 3.	Las w centrum obszaru opracowania przy ul. Browarnej – po prawej mapa z lokalizacją i kierunkiem wykonania zdjęcia. (źródło: opracowanie własne)	14
Fot. 4.	Tereny rolnicze w północno-wschodniej części obszaru opracowania – po prawej mapa z lokalizacją i kierunkiem wykonania zdjęcia. (źródło: opracowanie własne)	15